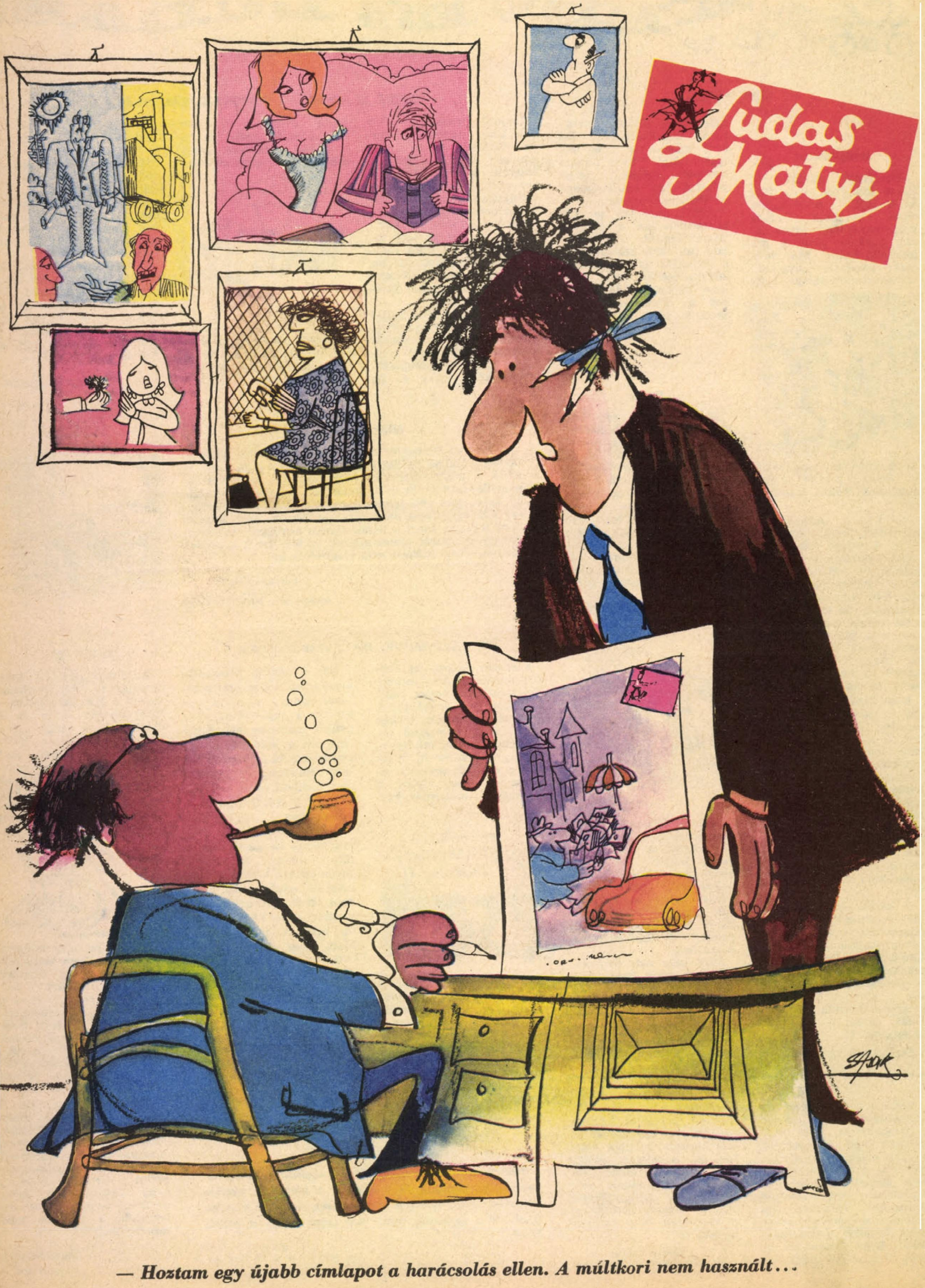
XXVIII. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1972. SZEPTEMBER 14.

Ludas Matyi

Sajdik Ferenc rajza

— *Hoztam egy újabb címlapot a harácsolás ellen. A múltkori nem használt...*

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ

1

Budafoki út

Tenyérnyi udvart fog közre két ház — a 10/b és a 10/c — a Budafoki úton. „Francia” udvar volt hajdanán, füves és fás, parányi oázis a betonszaharában. Ma már csak amolyan „magyar” udvar: csapott-tetejű épít-

mény húzódik végig rajta, a falusi porták hátsó traktusán látni hasonlókat.

A baj a tatarozással kezdődött, nyolc évvel ezelőtt. A buzgó nekikészülődés közepette akkor húzták fel ezt az „ideiglenes” felvonulási épületet. Nem kapkodták el a tatarozást, de két esztendő alatt mégis csak végeztek vele, s a két ház háromszáz lakója bizton remélte, hogy a tatarozókkal együtt ez a „pajta” is eltűnik az udvarukból.

Nem tünt el! Reggelente ma is onnan indulnak a kerületi IKV és a Fővárosi 1. sz. Építőipari Vállalat emberei a hetedhét utcával arrébb levő munkahelyeikre. A torz kis épület elfogja a földszinti ablakok elől a fényt, a féltetőről lecsorgó víz beszivárog a lakók pincéjébe. Látványnak is csúf, de ami a legfőbb bűne: elorozza 300 embertől azt a talpalatnyi kis zöldterületet.

A lakók ismét füvet és fát szeretnének ültetni az udvarukba, s ennek érdekében szaladgálnak fűhöz, fához. Évek óta immár, s eredménytelenül. Megértik a panaszukat, méltányolják is, amellett évről évre meghosszabbítják a felvonulási épület fennmaradási engedélyét.

Senki sem vitatja, hogy kell az az öltöző a tatarozó munkásoknak. De arra máshol is lehet helyet találni. Füves udvart azonban mégsem lehet például egy épület alagsorában berendezni.

Annyi okos szó hangzik el mostanában a környezetvédelemről. A szavakon túl, több kellene már a tettekből is. Határozott intézkedésekkel meg kellene védeni például ezeket a kőrengeteg közé ékelődő zöld szigetecskéket!

2

Barcs

Barcson rossz egy kút. A környék lakói hiába kérik már régóta, a tanács nem intézkedik, hogy megjavítsák. Mérgükben tollat fognak, írnak a Ludasnak. Július 6-án közöljük a panaszos levelet, ugyanakkor levélben arra kérjük a községi tanács felettes szervét, a Somogy megyei Tanács Barcsi Járási Hivatalát, hogy vizsgálja meg a panaszt és intézkedjék.

Eltelik a törvényszabta 30 nap, de csak nem jön

a válasz Barcsról. Végül, augusztus 22-i keltezéssel megérkezik a Járási Hivatal levele. Szó sincs benne az ügy érdemi elintézéséről, csupán azt közlik, hogy illetékességből áttették az ügyet Barcs Nagyközségi Közös Tanács VB Szakigazgatási Szervéhez.

Ezek után már nem csodálkozom azon, hogy hónapokba telik, míg azt a rossz kutat megjavítják. Hiszen csak az illetékesség megállapításához 47 napra volt szükség!

(r. b.)

MIÉRT IS UNNÁ AZ AUTÓTAXI VÁLLALAT?

Lapunk augusztus 17-i számában megírtam, hogy az Autótaxi V. az „előrendelt” kocsikat indokolatlanul távolról küldi, s így azok indulási költsége aránytalanul magas. Hivatkoztam a tavaly írott hasonló tartalmú cikkemre: „A tavalyi és idei tapasztalataim, s több sorstársam vallomásai alapján világossá lett előttem, hogy nem a véletlen játékáról van szó.”

Az Autótaxi V. aug. 21-i levelében megmagyarázza, hogy minden az „utazóközönség érdekében” történik, majd megnyugtatásomra közli, hogy az én egyik esetemet valóban helytelennek tartja, és „a szolgálati szabályzat megszegéséért” a gépkocsiveze-

tőt kellő felelősségrevonásban részesítették, s a 10 Ft „viteldíj-különbözetet” nekem megtérítik.

Közli továbbá az Autótaxi V., hogy „ez az új — Ön által bírált — forgalomirányítási módszerünk nem »tervezett« viteldíj növelést céloz, hanem az utazóközönségünk igényeinek — a lehetőségek szerinti — maximális kielégítése érdekében került bevezetésre”.

Jó módszer, hiszen, ha netalán olykor ezer közül egy utas reklamál — mert ez nemcsak az én ügyem — az kap egy szép levelet és 10 forintot.

Miért is unná hát az Autótaxi Vállalat?

Sólyom László

NEM A MÉH...

A Lőrinci Vattagyár egyik művezetője arról panaszkodott a Ludasban, hogy a MÉH Vállalat nem veszi át tőlük a papírhulladékot. Megvizsgáltuk az ügyet és megállapítottuk, hogy a panaszban jelzett papírbálák átvételét nem vállalatunk, hanem a „PANYEL” Vállalat XX. ker., Irma utcai részlege tagadta meg. Egyébként jogosan, mert a bálák idegen anyaggal: vattával, spárgával, gézzel szennyezettek voltak, tehát a papíripar minőségi igényét nem elégítették ki.

Surányi Ferenc
ig. h.
Budapesti „MÉH” Vállalat

NE TÁROZZUNK, HA TÁROLHATUNK

Kiskörei Öntöző- és Belvízrendszerek Áttekinthető Helyszínrajza címen valóban könnyen áttekinthető, nagyméretű színes térkép jelent meg. Élvezettel tanulmányozhatjuk mi, Nagykunság tájbeliek is, hogy ezen a csapadékszegény vidéken — ahol olykor a „tikkadt szöcskenyájak”

sem legelészhetnek — a magyar tudomány és áldozatkészség természetátalakító akarása megcsapolja a jó, öreg Tiszát, s hajózható csatornákkal barázdálta keresztül-kasul, hogy az azokból szétáradó érrendszer enyhítse majdan a Jászkun határ szomját.

Ám a térkép világosan magyarázó, okos grafikonjával sehogy sincs szinkronban a nagyméretű vízgyűjtő medence névadása. Ugyanis a Kiskörétől Tiszafüredig felduzzasztott — szép Balatonunk egyharmad területű tavát — KISKÖREI TÁROZÓNAK keresztelték.

Az alföld ízesszavú magyarjainak szinte elvásik a füle ilyen vadhajtású „nyelvújítás” hallatán, hisz errefelé eddig még mindent csak tároltak, soha semmit sem tároztak, de nem is igen fognak. Mert édes anyanyelvünk magyarázatai során a Magyar Helyesírási Tanácsadó Szótára is csak „tárolást” és „tároló medencét” ismer.

Mindezekért ezt a szokatlan szóficamot is a többi éretlen magyar szavak feketelistájára tárolni, illetve tározni ajánljuk.

Jeskó Sándor
Kunhegyes

TELEFON

A Délpesti ÁFÉSZ 1970-ben egy új ÁBC-áruházat nyitott a XX. kerületben, a Rimaszombat utca és a Mártírok útja sarkán. Ez a bolt egy háromezer lélekszámú új lakótelep jobb áruellátását kívánja biztosítani. Már az építkezés ideje alatt kérelmet küldött az ÁFÉSZ a Ferenc Távbeszélő Üzemhez, hogy a megnyitandó boltba sze-

reljenek fel egy telefont. Hiszen egy ilyen nagy forgalmú bolt szinte képtelen meglenni telefon nélkül, az árurendelést is azon keresztül kellene lebonyolítani. Amióta a bolt megnyílt, számtalanszor sürgettük már a „Ferencnél”, hogy mi lesz a telefonunkkal? Semmi biztató választ nem kaptunk azóta sem.

Két év telt el, de a helyzet változatlan. Azaz nem egészen. Közben ugyanis tőlünk 30 méterre a Magyar—Bolgár Barátság Tsz nyitott egy zöldségesboltot. Csodák csodája, hogy történt, hogy nem, de tény: nekik van telefonjuk, s nekünk még mindig nincsen!

Tátrai Albert
áruházvezető

GIPSZ ÉS HARAPÓFOGÓ

Szerény, egyszemélyes háztartásomban az apróbb javításokat is saját magamnak kell elvégeznem, s ez sok bosszúsággal jár. Nem is a munka elvégzése fáraszt ki, hanem a szükséges segédeszközök beszerzése. Hónapok óta szaladgálok például gipszért, teljesen eredménytelenül. Régi álmom az is, hogy legyen egy saját harapófogóm, s ne kelljen állandóan másoktól kölcsönöznöm, ha egy szöget ki kell húznom. Minden boltban azt a választ adják: sajnos, hosszú ideje nem kapnak. Hogy mikor lesz, arra nézve nem sikerült biztató választ kihúznom az eladókból. Még harapófogóval sem.

Egyedi Katalin
Bp. XIV., Martos F. u. 3/b.

„GYEREKES” PANASZ

Kislányunk „Pirox” nevű, tűzálló cumisüvegből táplálkoznék, ha sikerülne ilyet kapnunk a városban. Munkaidő után órákig járjuk a szaküzleteket, de sehol sem kapunk. Nem luxuscikk, miért nem lehet találni a boltokban?

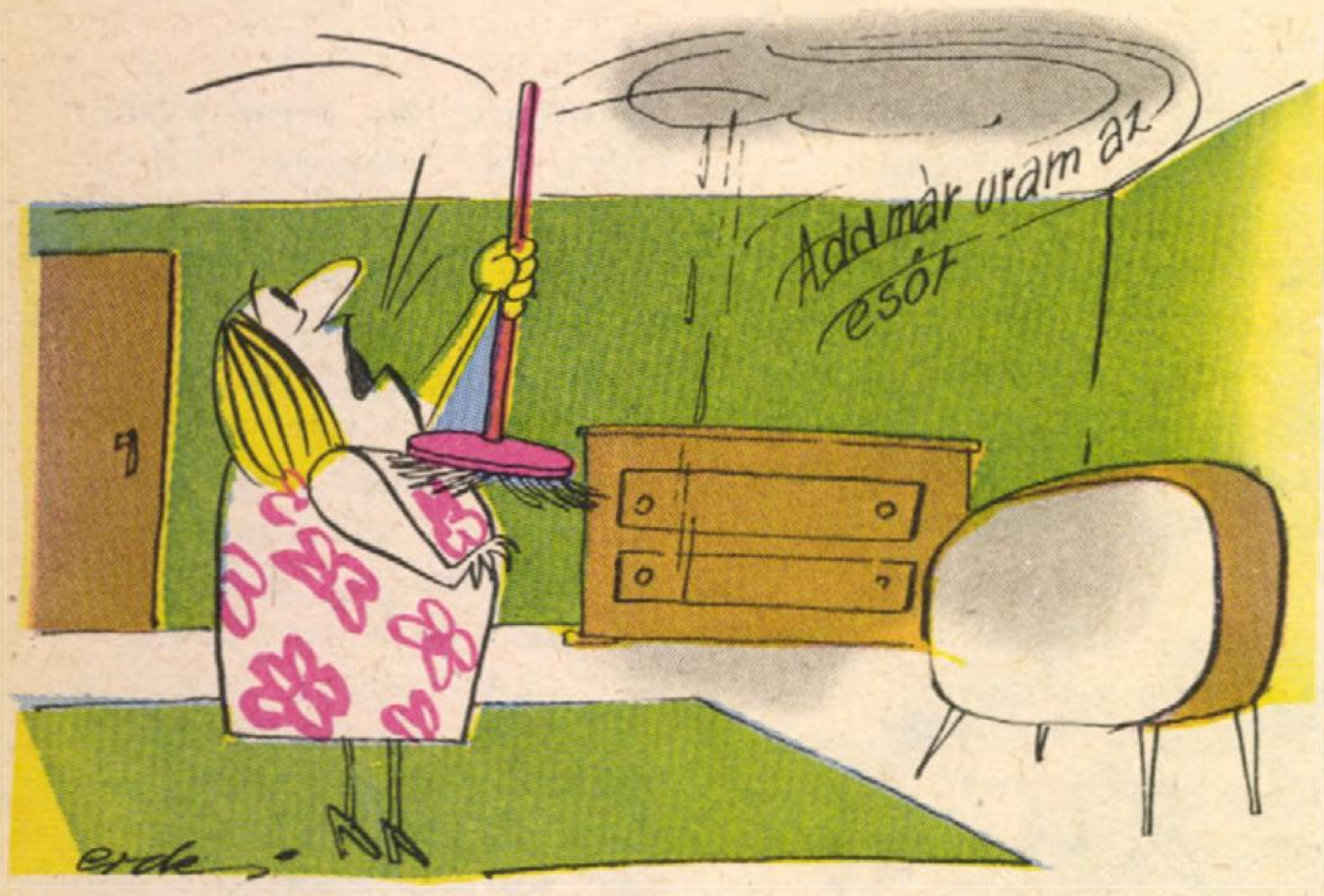
K. B.,
Bp. XIII., Tar u. 6., fszt. 9.

BÉKÉS KISVÁROS

– Ne tessék kiabálni, nálunk kilenc órakor már csak én vagyok ébren! . . .

AMI SOK, AZ SOK

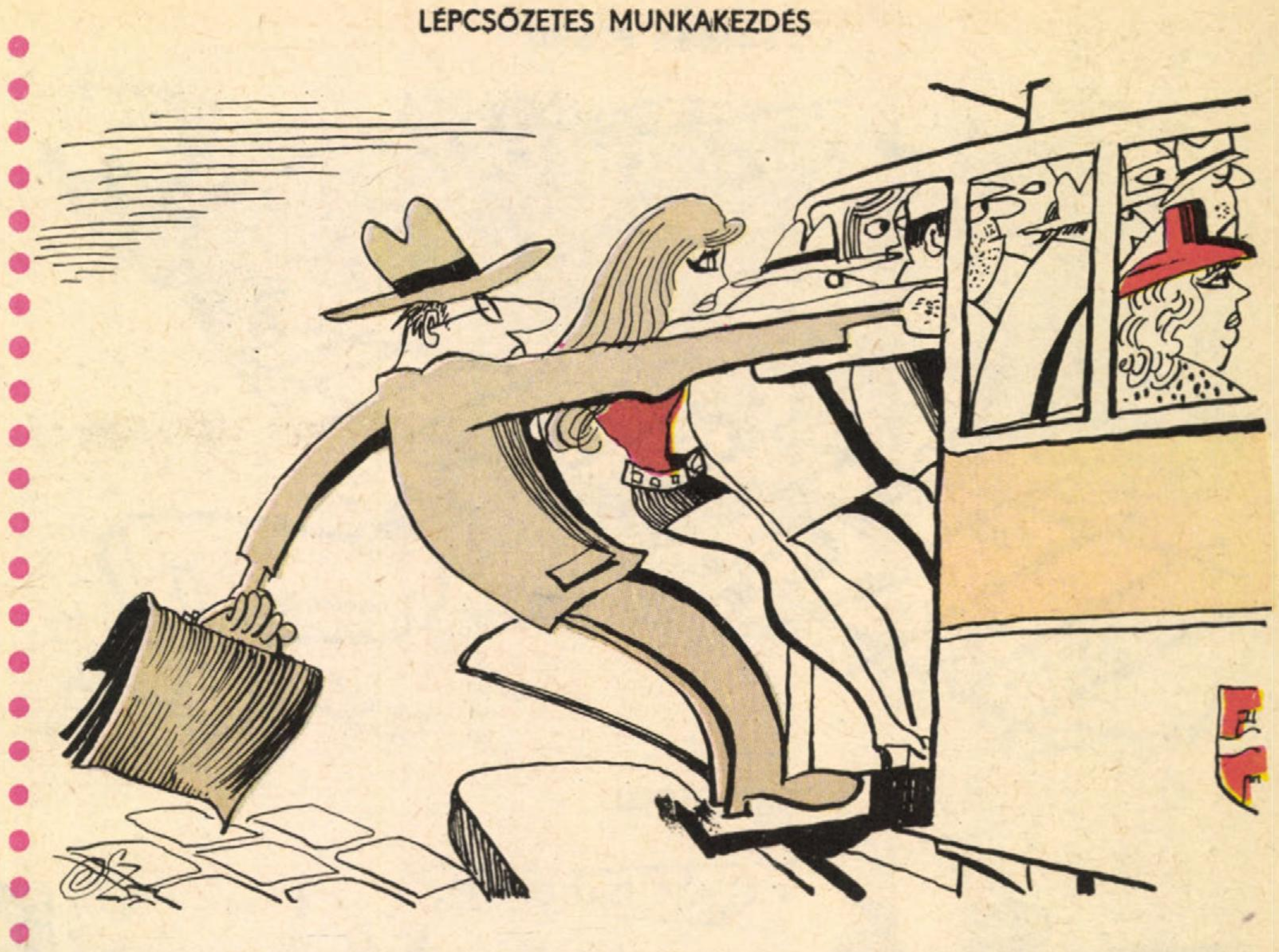
– Szomszéd! Vagy a rádiót, vagy a csapot zárja el!

TAPINTAT

– Ti még nem váltatok el? . . .

LÉPCSŐZETES MUNKAKEZDÉS

. . . a nagy rablás

1

— Új akcióba kezdünk — mondta Sebhelyes Olaf, a banda főnöke. — Kiraboljuk a Middleton bankot. Ez a bank őrzi Velassis hajómágnás ékszergyűjteményét.

— Rám ne számíts! — felelte a helyettese, Géppisztolyos Edgar. — Ezt a bankot nem lehet kirámolni. Már többen megpróbálták, de hiába. Hárman meghaltak, öten a Sing Singbe kerültek.

— Kuss! — felelte törören Olaf és vitazáró helyett előszedte a géppisztolyát.

2

— De hát miért? — kérdezte a tündérszép Sharon. — Miért kockáztatod az életedet?

— A Hírharsona miatt meg kell tennünk — mondta a bandavezér, megsimogatva a lány derékig érő, éjfekete haját.

— Hírharsona? Az ki?

— Nem ki, hanem mi. Ez egy képes hetilap Budapesten.

— Egy szót sem értek — suttogta Sharon tágranyílt szemmel. — Mi közöd van neked ehhez a budapesti hetilaphoz?

Sebhelyes Olaf, válasz helyett, magához húzta a lányt.

3

Amikor kibújtak az ágyból, Sharon, a kis kíváncsi, újra megkérdezte:

— Mi közöd van neked ehhez a laphoz?

— Semmi — felelte Olaf. — De ez a pesti hetilap folytatásokban közli a kalandjainkat, és amióta krimi van a lapban, emelkedett a példányszám.

— Szólni kellene Nitroglicerines Elsienek, talán ő is elvállalná az üzletet . . .

— Az lehetetlen. Elsie foglalt. Ő egy másik pesti újságnak dolgozik, folytatásokban.

4

Géppisztolyos Edgar, a főnök helyettese, késő este megjelent Sebhelyes villájában.

— Mit akarsz? — kérdezte idegesen Olaf. — Tudod, hogy nem szeretem, ha együtt látnak.

— Sürgősen dumálnom kell veled. Beszéltem Budapesttel, a Hírharsona szerkesztőjével. A pasi kijelentette, hogy van izgalmasabb anyag is a lapban, mint mi . . .

— És mi az?

— Egy kétoldalas riport a kallantyú-készítésről, színes fotókkal.

— Jaj de izgi lehet! — sikoltott fel a tündérszép Sharon. — Mi az a kallantyú?

5

— Tudod, mi vagy te, Edgar? Egy ökör! — mondta Olaf. — Egy pesti szerkesztő sohasem vallja be, hogy a krimi miatt emelkedett a lap példányszáma . . .

— Na, ha egy kicsit foglalkozhatnék vele, rögtön bevallaná . . . — vigyorodott el Edgar és kéjesen megnyalta a száját.

— Csak semmi erőszak! — intette le Olaf. — A banda tagjai készülődjenek, nemsokára végrehajtjuk az akciót!

— Csodálatos vagy, főnök! — suttogta Sharon és szerelmesen hozzásímult a férfihoz. — Én már sok férfit ismertem, de egyiknek sem volt ilyen sok esze, mint neked . . . Imádlak!

6

A Middleton bankot pontosan harminc perc alatt fosztották ki — minden úgy ment, mint a karikacsapás —, és a zsákmány, a csodálatos ékszergyűjtemény felosztása után, a banda tagjai rejtekhelyre vonultak.

— Nemsokára mi is megyünk, drágám — mondta Olaf a szerelmének. — Kibérelünk valahol a tengerparton egy magányos villát és . . .

Tovább nem tudta folytatni. Lövések dörrentek. A rendőrség körülvette a házat.

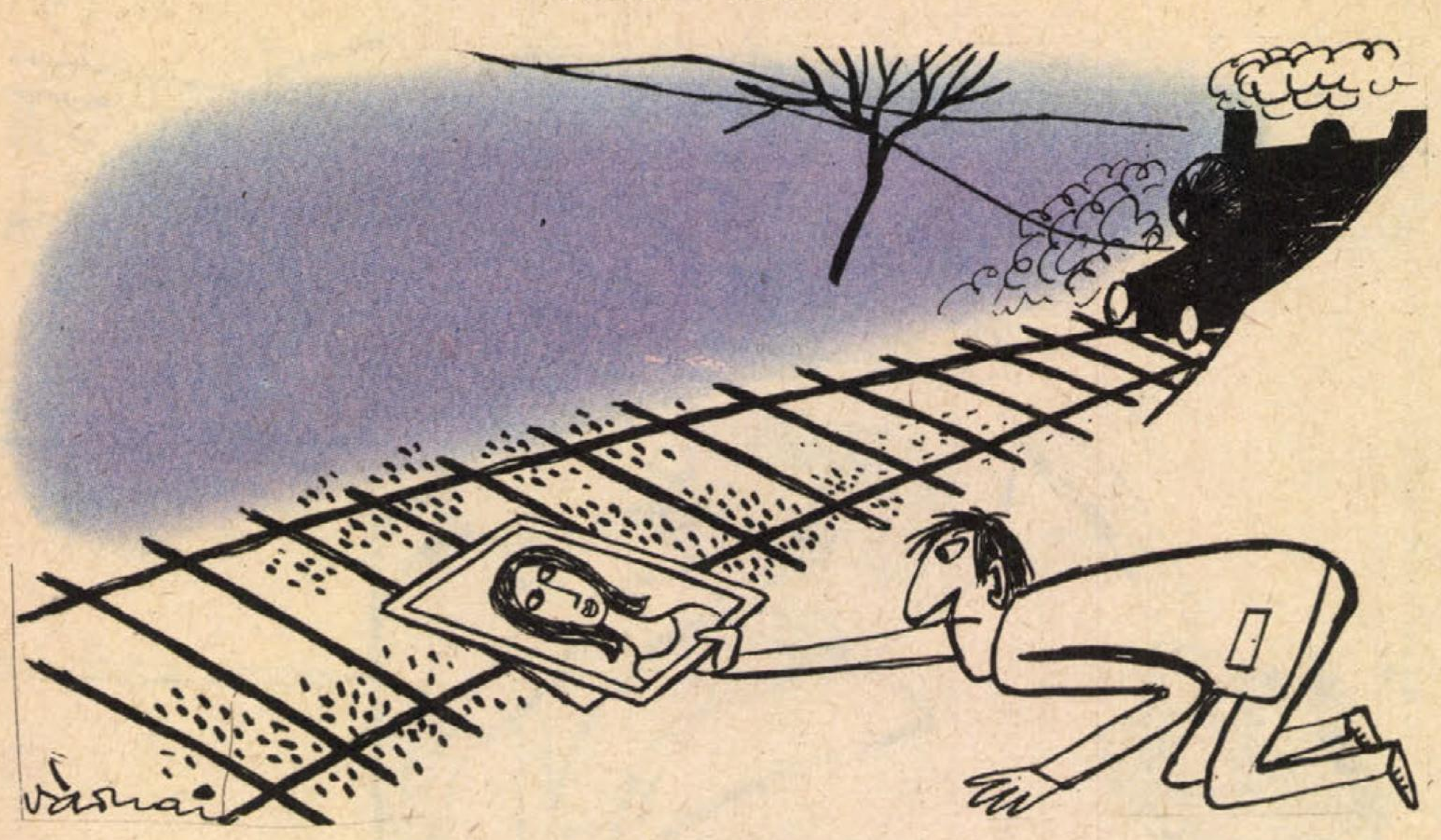
7

— A rendőrség végzett Sebhelyes Olaffal?

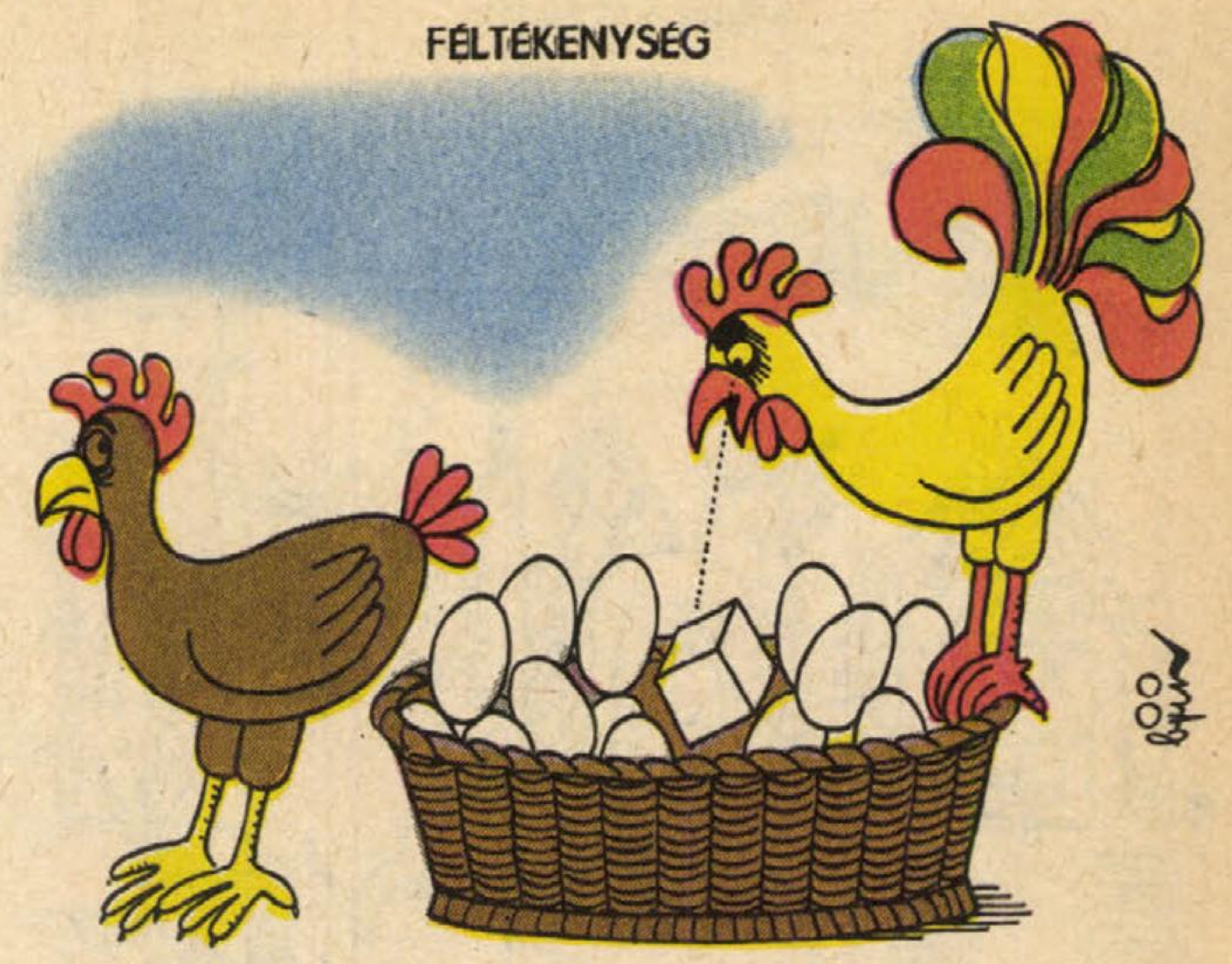
— Nem. Dinamit Joe végzett vele — mondta Sharon a barátnőjének, és egy könnycseppet törölt ki a szeméből. — A pesti szerkesztő nyakára hozta Dinamit Joe-t és bandáját. Ez volt a címe az új, folytatásos, bűnügyi regénynek . . .

Mikes György

SZERELMI BOSSZÚ

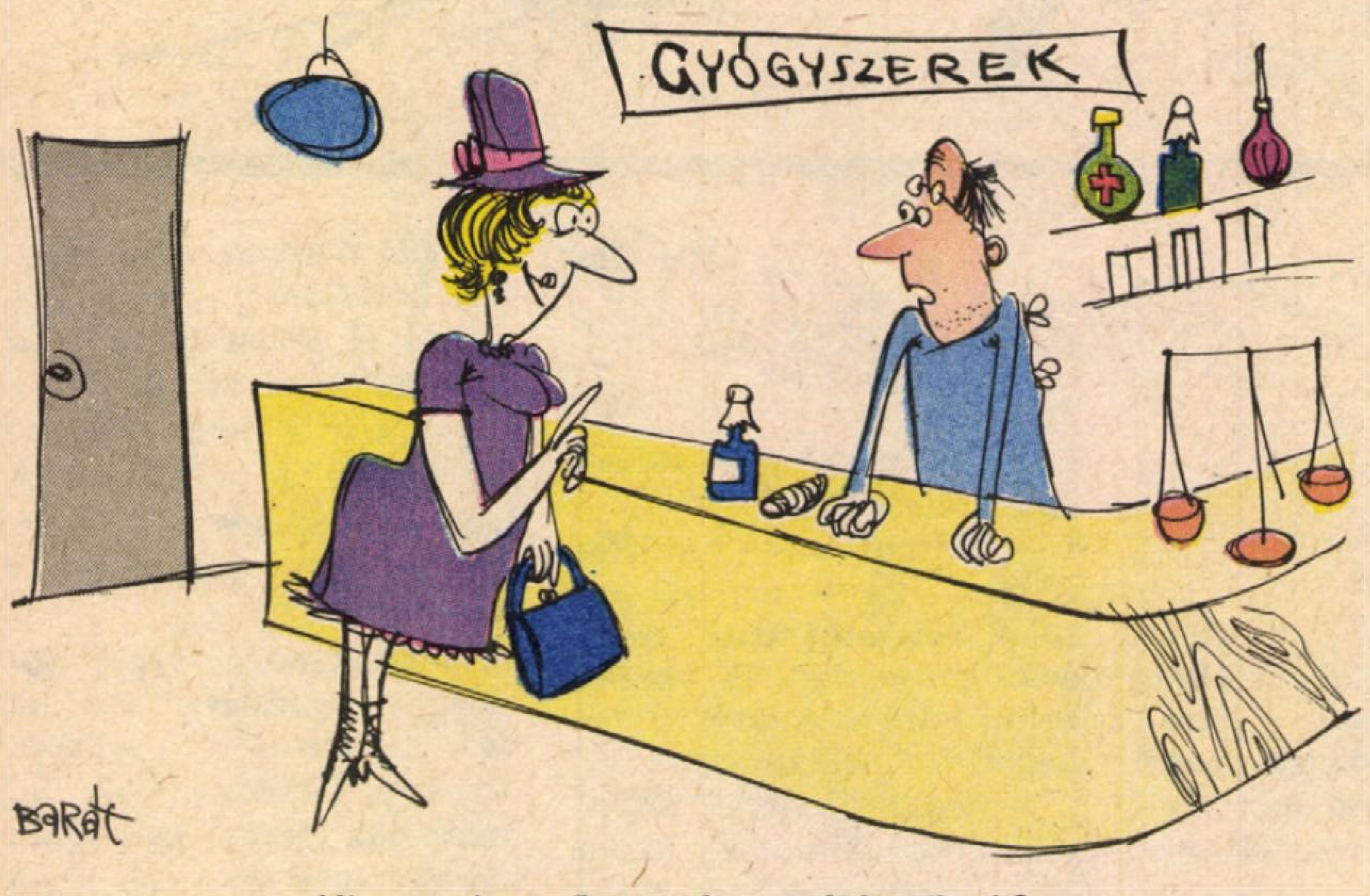

FÉLTÉKENYSÉG

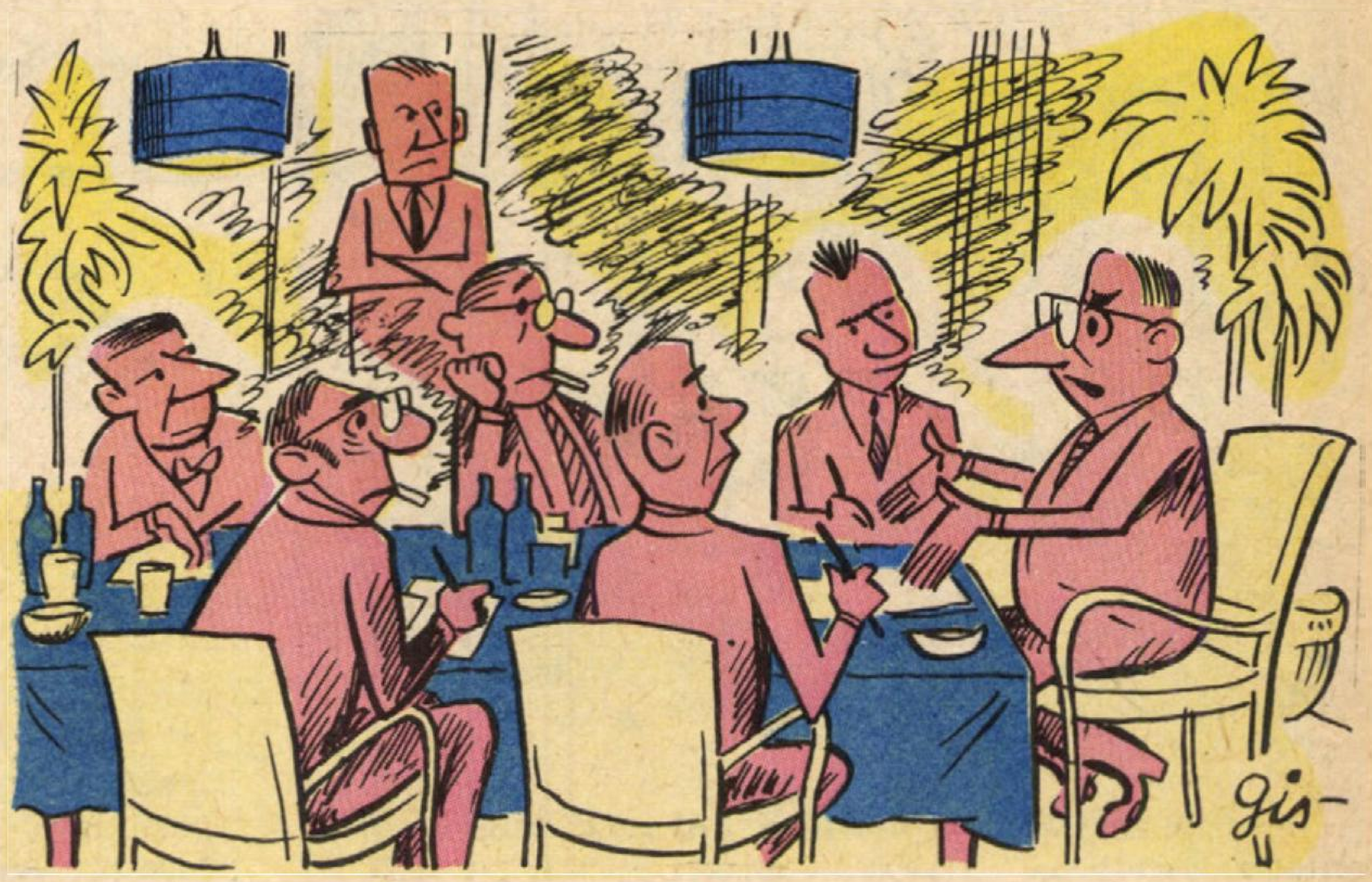
– Kivel csaltál meg, te bestia?! ...

TÖRZSVENDÉG

– Nincs valami őszi gyógyszerújdonságuk?

MINT A FUTBALLBAN ...

– Többnapos tárgyalás után sem jutottunk eredményre. Tizenegyeseket fogunk rúgni!

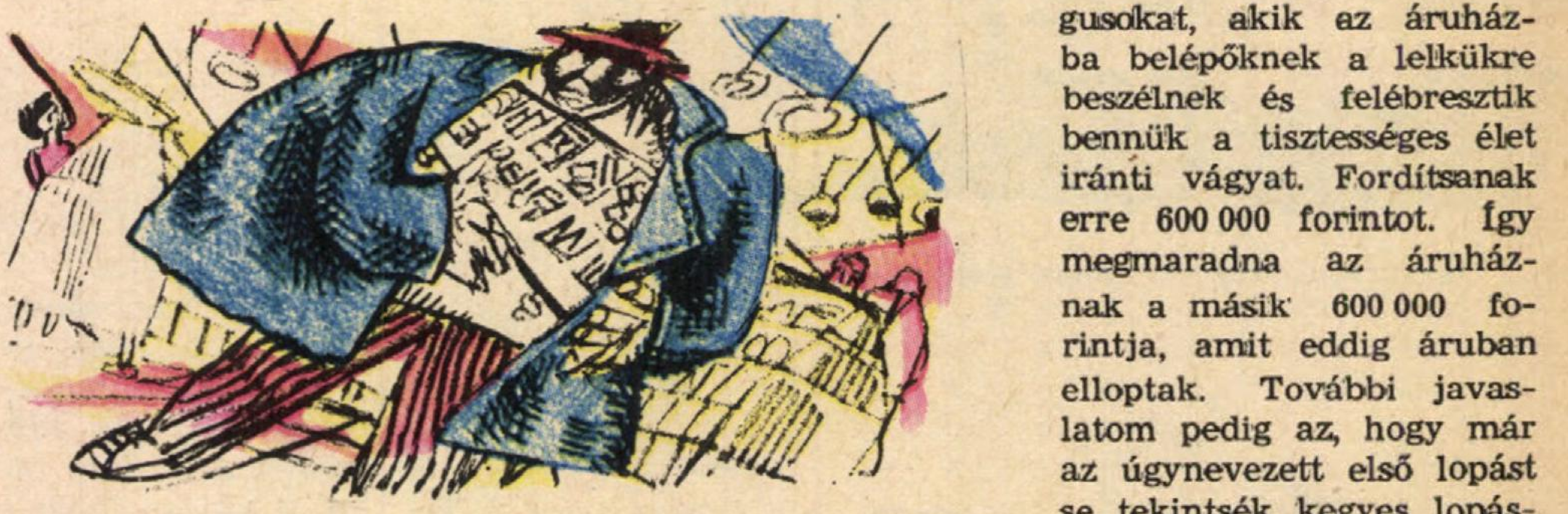
EGY KIS STATISZTIKA

A Népszavában olvastam, hogy a futballpálya nagyságú Csepeli Áruházban kísérletképpen bevezették a *teljes önkiszolgálást*. Tizenegy hónap múlva, a felvett leltárból kitűnt, hogy 1 232 000 forint értékű áru hiányzik. Ennyit loptak el ugyanis azok, akik erre a műfajra specializálták magukat. Hiába ügyelt rájuk tizennégy társadalmi és két hivatásos ellenőr, egy rendész, valamint az áruház közepén elhelyezett ipari tévé kamera, a lopásokat nem tudták megakadályozni.

Mint a rendész elmondta, egy év alatt 153 tolvajt fogtak el az áruházban, ami az előző évben tettenért tizennyolc tolvajjal szemben jelentős fejlődésnek mondható. A nyilatkozatból kitűnik, hogy: „Lopott itt már gyerek és aggastyán, munkakerülő és osztályvezető, csepeli és vidéki. Többségük (60%) először, s valószínűleg utoljára tette."

Nem tudom, hogy a nyilatkozó rendész mire alapozza optimizmusát, de megállapításában én nem nagyon hiszek. Arra még csak hajlamos volnék, hogy elhiggyem: akit leleplezneк az első lopásnál, az nem lop többé az önkiszolgáló boltban. Ám, minden lopás csak addig első, amíg először rá nem jönnek. Minden okom megvan tehát arra, hogy ne higgyek az „egyszeri tolvaj" elméletben. Ha a leleplezés után a tolvaj nem is lop többé, addig bizony lophatott akárhányszor is.

Azt is olvastam a cikkben, hogy a szakemberek véleménye szerint egy *sikertelen* lopásra tíz *sikeres* jut. Könnyű kiszámítani, hogy a 153 sikertelen lopással szemben 1530-an sikerrel lopták el a több mint 1 200 000 forint értékű árut. Nyersen számítva fejenként, átlagban

800 forintot loptak a tettesek. De ha — teszem fel — egy-egy tolvaj kétszer lopott, még kedvezőbb a kép. Ez esetben, 765-re csökken a tettesek száma és ha egy-egy tolvaj netán négyszer vetemedett lopásra, akkor csak 382 és fél ember károsította meg potom 1 232 000 forinttal az áruházat és a társadalmi tulajdont.

Ezen pedig kár keseregni és nincs is miért. A Csepeli Áruházban ugyanis, mint olvasom, évente másfél millió vevő és négy és fél millió nézelődő fordul meg. Nyilvánvalóan ezekből kerülnek ki a tolvajok. De ha a hatmillióból akár 1530 egyszeres tolvaj, akár pedig 382 és fél négyszeres tolvaj akad, az azt bizonyítja, hogy nagyjából számítva 5 millió 999 ezer becsületes ember fordult meg az áruházban. Minden okunk megvolna tehát az optimizmusra, ha nem loptak volna el tizenegy hónap alatt több mint 1 200 000 forintot az áruházból. De hát elloptak!

Mit lehetne ez ellen tenni? Nekem erre két javaslatom van. Az egyik az, hogy alkalmazzanak szakembereket, pszichológusokat, akik az áruházba belépőknek a lelkükre beszélnek és felébresztik bennük a tisztességes élet iránti vágyat. Fordítsanak erre 600 000 forintot. Így megmaradna az áruháznak a másik 600 000 forintja, amit eddig áruban elloptak. További javaslatom pedig az, hogy már az úgynevezett első lopást se tekintsék kegyes lopásnak, azaz vegyék jóval szigorúbban mint eddig.

És miután — mint tetszenek látni —, a csepeli önkiszolgálás dolgát ilyen okosan rendbe tettem, most már csak egyetlen kérdésem maradt. Mit csináljanak a többi önkiszolgáló üzletek?

Földes György

NIXON ELÉGEDETT

– Soha ilyen jól nem álltunk...

(„Chicago Daily News")

PROTEKCIÓ

Sámli Sándor éppen szilvafájáról szedte a kékre érett gyümölcsöt, amikor kis budai kertjének ajtaja nagyot nyikordult. Sámli majd leesett a létráról, amikor látogatóját megpillantotta. Serissza Bálint volt, a népművészeti főigazgató.

— Nini sógor, hát te hogy kerülsz ide? — kérdezte Sámli lemászás közben. — Tán csak nem a szilvámra éheztél meg?

— Nézd Sándor, azt is mondhatnám, hogy véletlenül kerültem ide, mert a sarkon lerobbant a kocsim. De nem robbant le, a szilvád se kell, mert konzerv dzsemet veszünk, különben is jobban szeretem a baracklekvárt. A segítségedre van szükségem.

Leültek. A kerti szék nagyot reccsent a főigazgató súlya alatt, de kibírta.

— Viccelsz, sógor? Te, a nagyhatalmú ember segítséget kérsz egy nyugalmazott történelemtanártól? Csak tán nem a lányoddal van baj az iskolában?

— Nem. Editke négyegész öttizedre áll történelemből. Egészen másról van szó. Én több mint fél éve vagyok főigazgató, és azóta egyszer se kerestél fel.

— Minek kerestelek volna? Legyünk őszinték: sose imádtuk egymást. Amióta pedig egyre magasabbra szárnyalt karriered, úgy elhidegültetek tőlünk, hogy még feleségeink is elkerülték egymást. No persze a te társadalmi kötelezettségeid...

— Én viszont egyre vártam, hogy eljössz hozzám és kérsz tőlem valamit. Nézd, az ember tekintélye nagyot növekszik attól, hogy mit tud kiverekedni protezsáltjainak. Minél nagyobb dolgot vívok ki minél kisebb ember számára, annál nagyobb a hitelem beosztottjaim előtt. No lám, milyen erős ez a Serissza! — mondanák. De nem mondják. Képzeld, milyen pechem van: senki nem kér tőlem semmi szabálytalan dolgot. Itt állok a hatalmammal, csak a telefont kellene felvennem és a kutya nem teszi be a lábát a szobámba valami kis szocialista összeköttetésért. Átkozottul puritán hírem van, nem is tudom, mikor rontottam el a dolgomat.

— És én most mit tehetnék az érdekedben?

— Gyere el hozzám a hivatalomba, kapsz feketét, konyakot és kérj tőlem valamit. Akkor én kiszólok a titkárnőmnek, hogy a sógorom ügyét soron kívül intézze el. Az eset híre gyorsan terjed, te megkapod, amit kérsz, nekem pedig kezd korrupt hírem kelni és emelt fővel járhatok.

Sámli megvakarta a fejét.

— Nehéz dolog... nekem ugyanis semmire sincs szükségem. Megélek a nyugdíjamból, meg a háztájiból, a feleségem kendőket fest, még némi feleslegünk is marad néha.

— Sanyikám, ne légy ilyen kegyetlen, találj ki valamit! Valami minél valószínűtlenebbet. Tudod, hogy csak egy telefonomba kerül? Nekem szükségem van egy sógorra, aki olyasmit kap meg az én közbenjárásomra, ami nem járna neki. Minél abszurdabb egy protekciókérés, annál hatalmasabb a protezsáló. Kérj egy lángossütő engedélyt a Rókus kápolna mellé. Kérj egy mikrobuszt a családodnak, ha kevesen vagytok hozzá, annál jobb. Pályázd meg a szolnoki színigazgatói állást, tervezz a boglyaspusztai téesz tehénistállója mellé melltartót árusító butikot, kérj kiküldetést a francia Rivierára, ahol a gyümölcsaszalást tanulmányozod, vagy terjessz elő egy tervezetet az alkoholizmus leküzdésére, legfeljebb nem sikerül leküzdened, no és akkor mi van? Másnak se sikerült, csak kérj valamit, a jóisten áldjon meg!

— Nem, öregem. Én nem akarok kizökkenni az én kedves kerti nyugalmamból.

— Mit csinálsz szilvaszedés után?

— Tanulmányozom a sakkvilágbajnoki játszmákat és elméletben megverem Fischert.

— Kérj tőlem legalább néhány rúd szalámit...

— Nem szeretem.

— Konok és kegyetlen vagy, sógor.

— És ne küldd hozzánk a feleségedet, hogy próbáljon engem a húgán át megfőzni. De hogy ne menj el tőlem üres kézzel: kapsz egy kosár szilvát.

— Hát akkor szerbusz sógor. Hogy fogok én a titkárnőm elé kerülni...

— Mi köze a mi dolgunkhoz a titkárnődnek?

— Már tegnap beadtam neki, hogy a sógoromnak valami nagy kérése lesz hozzám, előre félek tőle... mire Gizike, a titkárnő azt mondta: ugyan, a főigazgató elvtárs előtt nincs akadály!

Serissza nem tudta viszszafojtani könnyeit. A kertkapu megint nyikordult egyet, a főigazgató lassan kocsija felé ment s azt se hallotta meg, amikor Sámli utána kiáltott:

— Bálint, a kosár szilva...!

Szánthó Dénes

A PESTI ÉJSZAKÁBAN

– Mit keres itt ilyenkor ez a sok turista?
– Villamos jegyet.

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

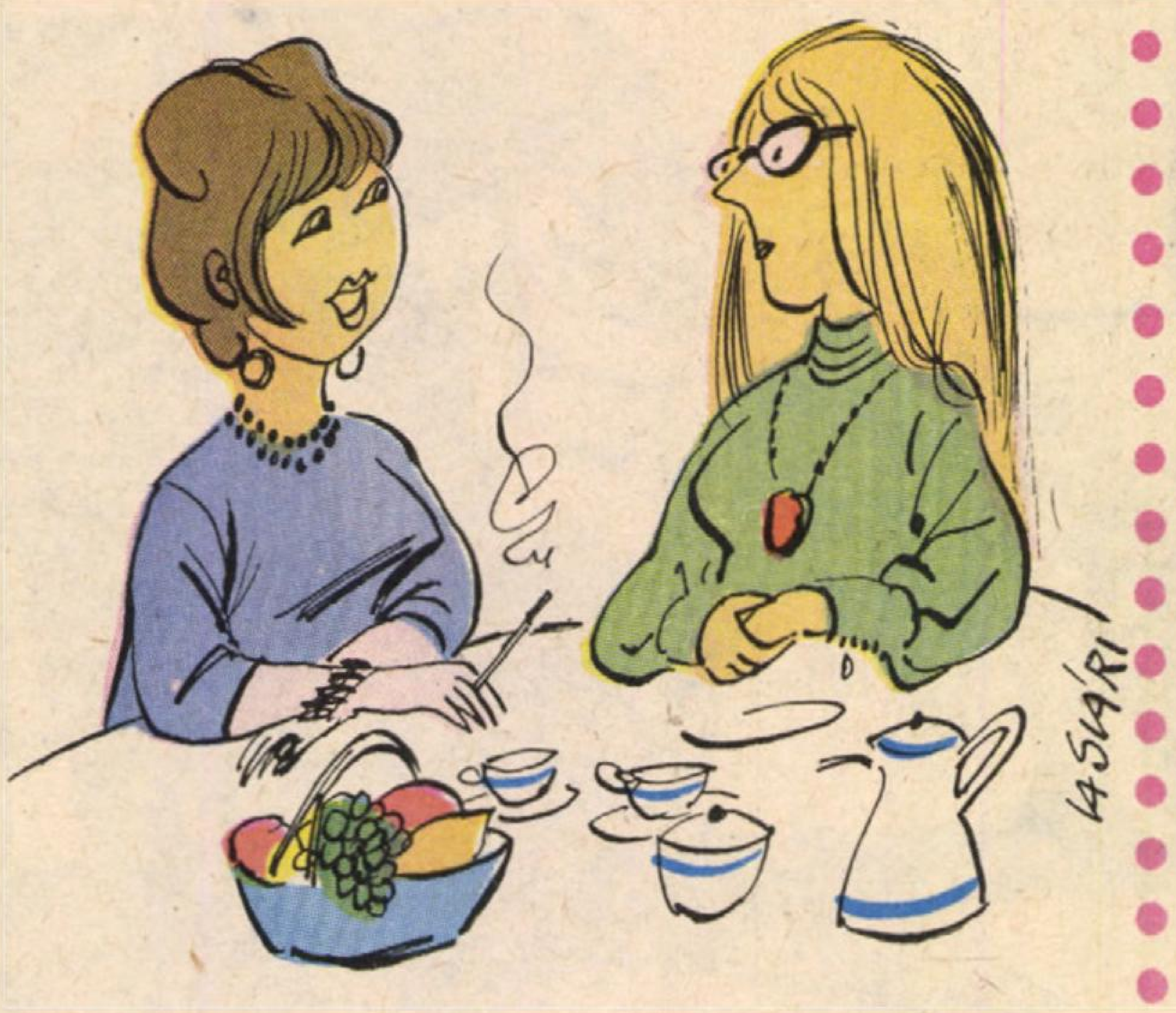
A Tenkes kapitányában ellenszenves labancot játszottam. A forgatókönyv szerint mindig én húztam a rövidebbet és ezt a hálátlan szerepet azzal akarták egyensúlyozni, hogy a legszelídebb lovat adták nekem, mert tudták, hogy nem vagyok jó lovas. A ló, amelyet Pántlikának hívtak, nemcsak jámbor jószág volt, hanem okos is. Amikor elhangzott a „felvétel" szó, már hegyezte füleit, tudta, hogy indulnunk kell. Egy jelenetnél a rendező vágtát vezényelt. Akármilyen szelíd is volt a Pántlika, féltem, hogy baj történik velem a vágtánál, ezért megveregettem lovam vállát és a fülébe súgtam: „Ne törődj a rendezővel, nincs vágta." A ló azonban, úgy látszik, tudta, hogy filmfelvételnél a rendező a legnagyobb úr és olyan iramban vágtatott neki, hogy én bármennyire is igyekeztem, nem úsztam meg szárazon. Pántlika ugyanis egy pataknál ledobott és én a vízbe estem.

A környékbeli lakosság, a felvételek kibicei kárörvendve kiáltoztak: „Úgy kell a fránya labancnak!"

Szemrehányóan néztem Pántlikára, s talán ezért másnap kárpótolt az incidensért. A felvétel szünetében ugyanis lóversenyt rendeztünk, Pántlika is starthoz állt velem és orrhosszal elsőnek futott be a célba. Megbocsátottam neki.

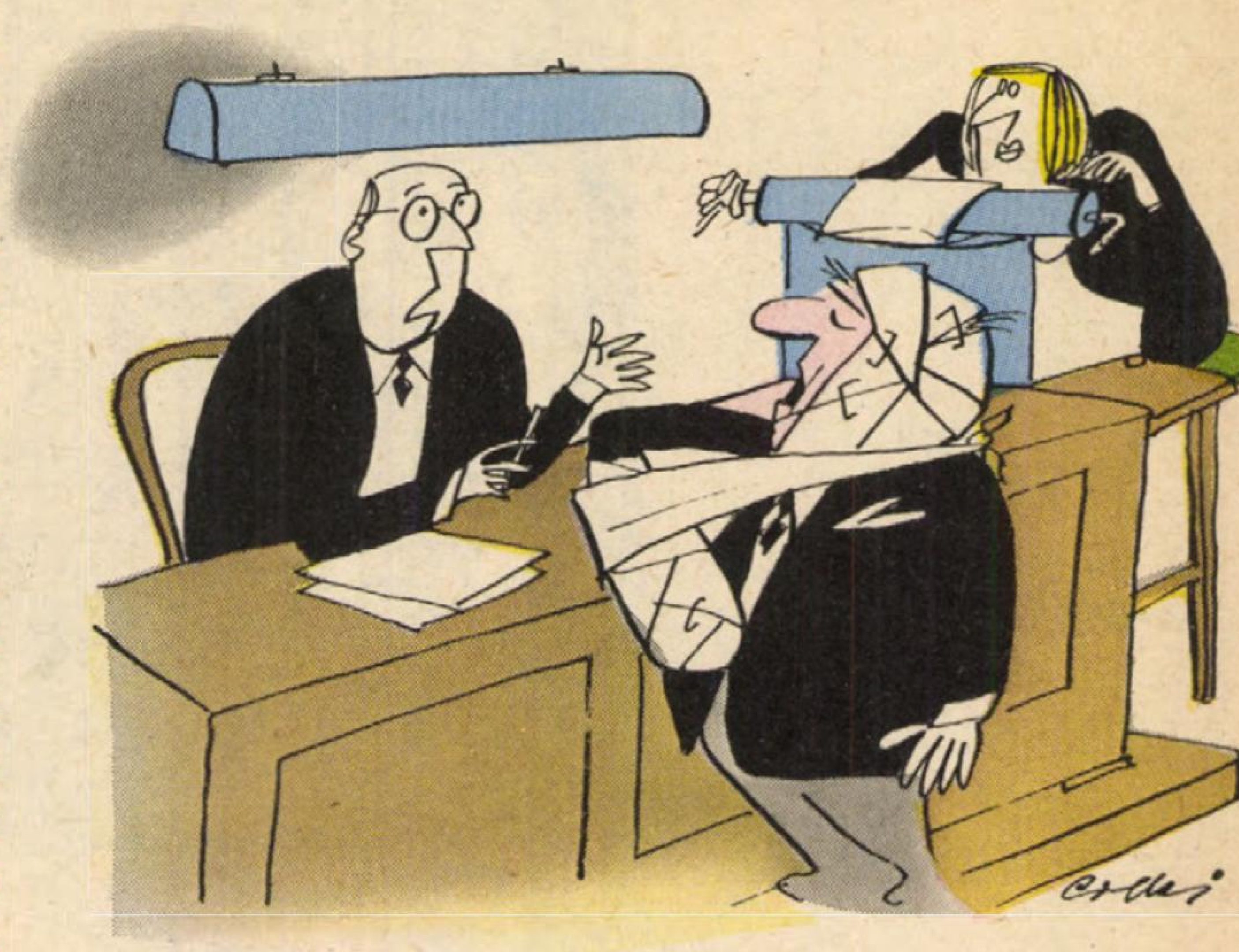
Madaras József

BÜSZKE ANYA

– Az én fiam után az Interpol nyomoz!...

KÁRTÉRÍTÉSI TÁRGYALÁS

– Nem látta a figyelmeztető táblát, hogy a tetőn dolgoznak?
– Nem hittem el!

ELSŐSEGÉLY

– Fusson a postára, és fizesse be az elmaradt autóbiztosításomat!

HÁTBORZONGATÓ TÖRTÉNET

AZ ERDŐBEN

– Megőrültél, gombákra lövöldözöl?
– Igen, én vegetáriánus vagyok.

NEHÉZ VEVŐ

– Most már csak azt szeretném tudni, hogy a kedves vevő vásárolni jött, vagy leltárt akar felvenni?...

VÁSÁRLÁS A BELVÁROSBAN

– Tessék, a kereseti kimutatásom! Így sem adnak árkedvezményt?

ZUGÁRUS

– Itt a friss, meleg, főtt kukorica!

BOLDOG VASÁRNAP

Szamosék a vasárnapokért élnek. Hat napot adnak ezért a boldog hetedikért, de megéri...

Ezen a reggelen friss kávészag tölti be a lakást. (Nincs finomabb, mint a friss pörkölésű kávé!) Szamos orrlyukai érzékien megremegnek, miközben fürgén kicsoszog a konyhába. Az asszony már a habot veri, mert vasárnap a kávé nem kávé hab nélkül. (Elvégre egyszer él az ember!)

— Ezt ihatod, ebben kávé is van, nemcsak szív — csilingeli Szamosné minden vasárnap reggel és a ház ura öblös nevetéssel jutalmazza a helyénvaló megjegyzést, majd nagyokat csettint a nyelvével:

— Ez a kalács szebb, mint egy költemény és ami fő: sokkal könnyebben emészthető — tréfálkozik és teletömi a száját a foszlós szivaccsal. Az asszony boldogan nyugtázza a bókot. (Ez a kalács repül, mint a pihe, nem úgy, mint a bolti vacak!)

Szamos egy óräcskát eszeget, iszogat, aztán visszamászik az ágyba, kezébe veszi az újságot, úgy szundikál. (Robotol szegény eleget egész héten, kijár az emberfiának egy kis pihenés!)

Szamosné ezalatt a piacon tapogatja a csirkéket. Csak háztáji baromfit vesz, olyat, ami tegnap még vidéken kapirgált, és tiszta búzán csepperedett eladósorba. Egyenként válogatja a levesbe való zöldséget, olyat, ami tegnap még a háztáji kertekben élte a zöldségek egyhangú életét. A kofánál hangos perlekedéssel tapogatja végig a maszek tyúkok háztáji tojásait, a nap felé tartva meg is röntgenezi őket, mert a habkönnyű grízgaluskába friss tojás kell.

Az ember azt hinné, hogy több már nem fér Szamosnéra, amint hazafelé vonszolja megszámlálhatatlan szatyrát, bugyrát, cekkerét, pedig hátra van még a pék, aki hajnali sütésű zsemlék tucatját pakolja a halom tetejére, mely alatt a boldog Szamosné található, aki már az alkotás lázában ég és gondolatban a tűzhely előtt izzad a boldog ihlet révületében. A sarki gebines újabb szatyrot akaszt a nyakába, benne friss üveges sörök, tegnap hozták őket a gyárból. Az asszony lépéseinek ütemére összekoccannak az üvegek, a ház lakóinak megszokott vasárnap délelőtti zenéje ez. Tudják, hogy Szamosné megjött a piacról.

Ez időre Szamos is kialudta magát az újság alatt, kikászálódik tehát, mert hamarosan közeledik a következő műsorszám: friss sült csirke-

vér, egy falatka csirkemáj, közben egy-egy korty házikészítésű, fináncnemlátta kisüsti és hogy a szellem is megkapja a magáét: mindezeket a tévé előtt költi el, mely gyermekműsort sugároz Drezdából.

Közben a lakást megtöltik a szagok... (Ez a legfinomabb kölniillat!) Rotyog a húsleves, sisteregve sül a csirke... (Legszebb zene a fülnek!) Amíg a tévé, valamilyen képtárból mutogat mindenfelé képeket, Szamos kicselleng a konyhába, beleszagol a levegőbe, megemelgeti a fődőket, megveregeti az asszony húsos hátát:

— Hiába anyukám, nincs szebb, mint egy ilyen vasárnap... — aztán visszamászik a szobába, mert kezdődik az úttörő szellemi torna döntője, amit egy üveg sör társaságában szunyókál végig. Arra riad, hogy üresen sistereg a tévé és az asszony boldog sikolya söpör végig a lakáson:

— Asztalhoz, apukám!

Szamos harsány hajrával rohan a konyhába. A kihúzott asztalon hatalmas fazék húsleves... (Kár tálba tölteni, nem a csomagolás a lényeg...)

— Még egy kis zúzát... Ilyet a kínai császár sem evett!... Ezt a finom püspökfalatot apucinak!

A sült csirkét a pörkölt követi. A vörös szaftból sárgán emelkedik ki a galuska remegő halma. (Ilyen galuskát senki nem tud főzni!) A csokoládétorta, a mákos guba, a kőröshegyi karcos rizling és a rózsaszín szalagos fánk, türelmesen várják, hogy sorra kerüljenek. Nem hiába várnak: hosszú a délután. Amíg Szamosné mosogat, Szamos csipeget, eszeget, iszogat, nagyokat csettint, ámuldozik az ízeken, miközben a tévé valami izét mutat, de ki figyel oda, amikor a hideg sör párája bevonja a pohár oldalát... Hát kell ennél szebb látvány?...

— Asztalhoz apuci! — szakítja félbe a tévébemondó szövegét Szamosné. — Kész a vacsora!

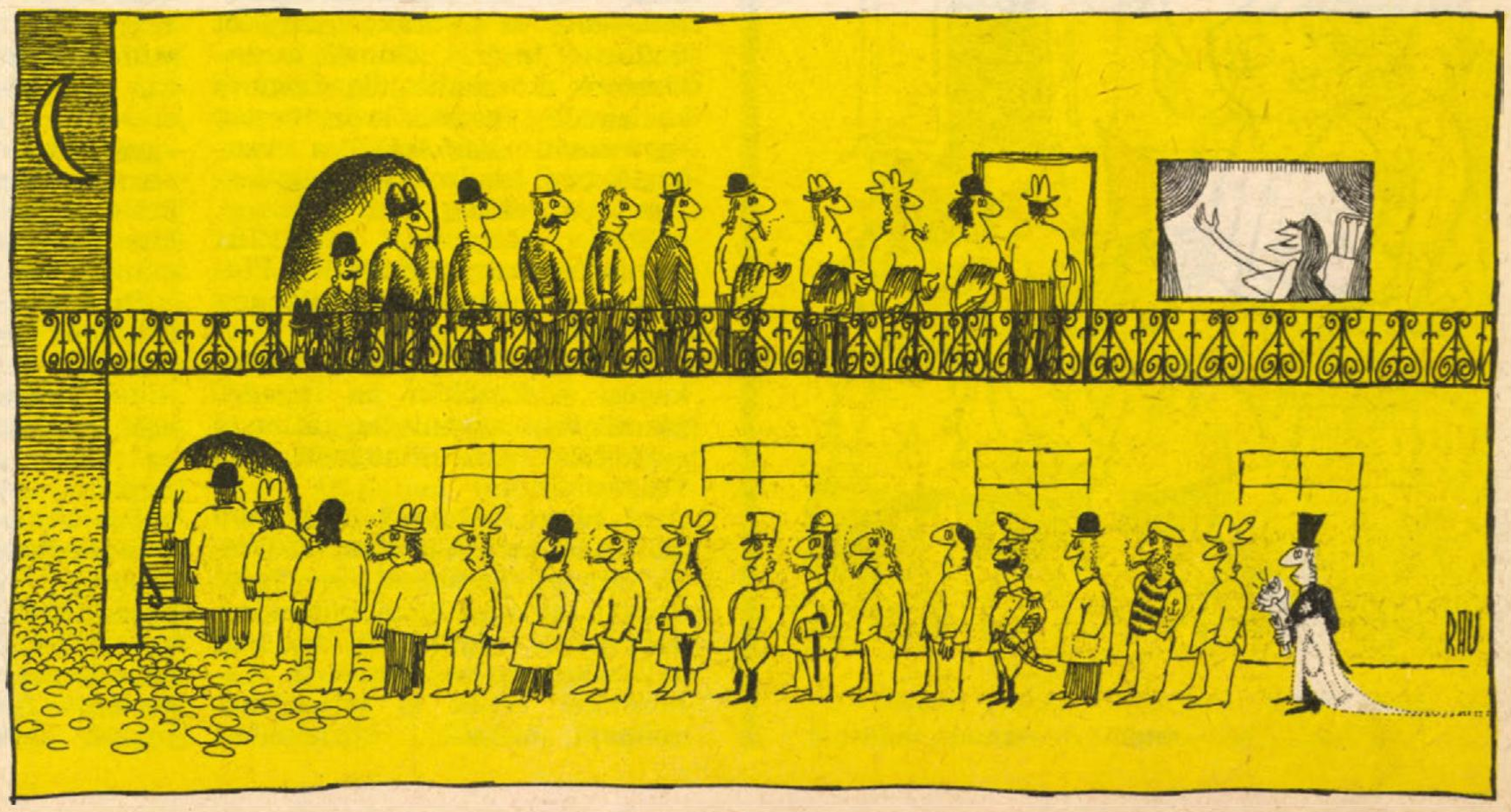
Déli pörkölt, déli sült, déli piskóta, déli grízgaluska, déli tortaszelet sorjázik a konyhaasztalon és Szamosék szorgosan pusztítják, végül is nem mehet pocsékba ez a sok finomság. Vége a tévéhíradónak mire végeznek vele, Szamos bevonszolja magát a tévé elé, valami izét játszanak, de már a főcím alatt lecsukódik a szeme. Üresjáratban sistereg a tévé, mire az asszony bemászik a konyhából, fáradtan megveti az ágyat, apuci félálomban dől a párnára és máris hortyog, ajka szélén egy kis pörköltszaft és boldog mosoly...

Nincs szebb, mint egy boldog vasárnap...

Ősz Ferenc

(A szerkesztő a fenti kéziratot azzal a kéréssel adta vissza szerzőjének, hogy élesebb szatírával illesse a túltápláłkozást. Munkatársunk azonban hétfőn nem jött be a szerkesztőségbe, mert vasárnap elrontotta a gyomrát.)

A BALEK

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Véghez vittek-e már hőstettet?

Lehoczky István:

– Sosem fogom elfelejteni, hogy védelmére keltem egy molesztált hölgynek...

Vasvári Anna:

– Egyszer jól az asztalra csaptam.

Sajdik Ferenc:

– Hogyne, egyszer a cirkuszban!

Várnai György:

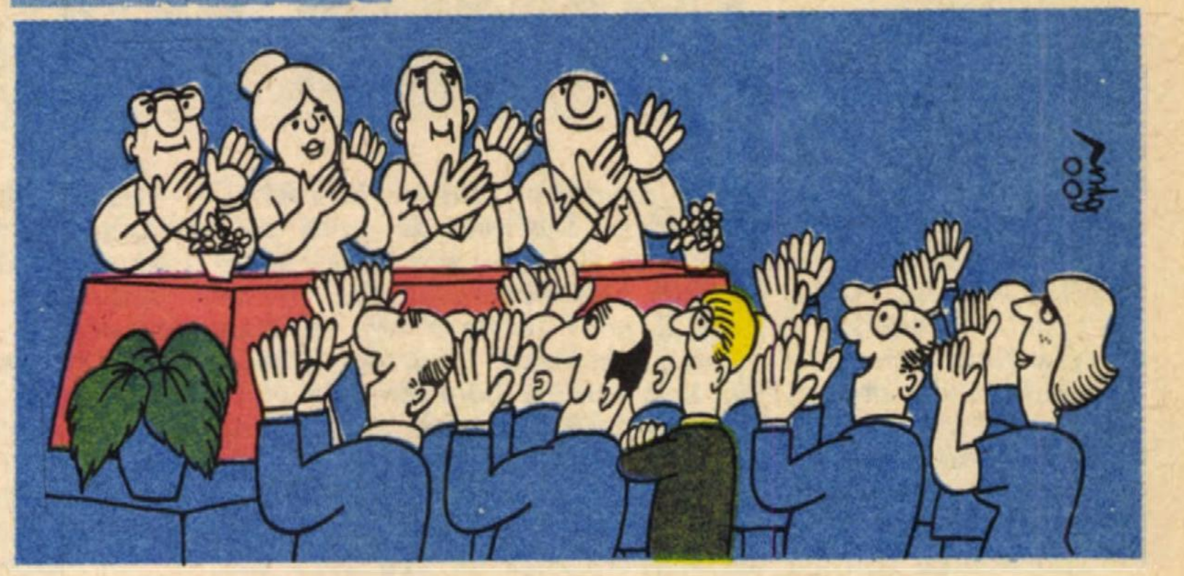
– Nem, mert Thezeusz megelőzött.

Takács Imre:

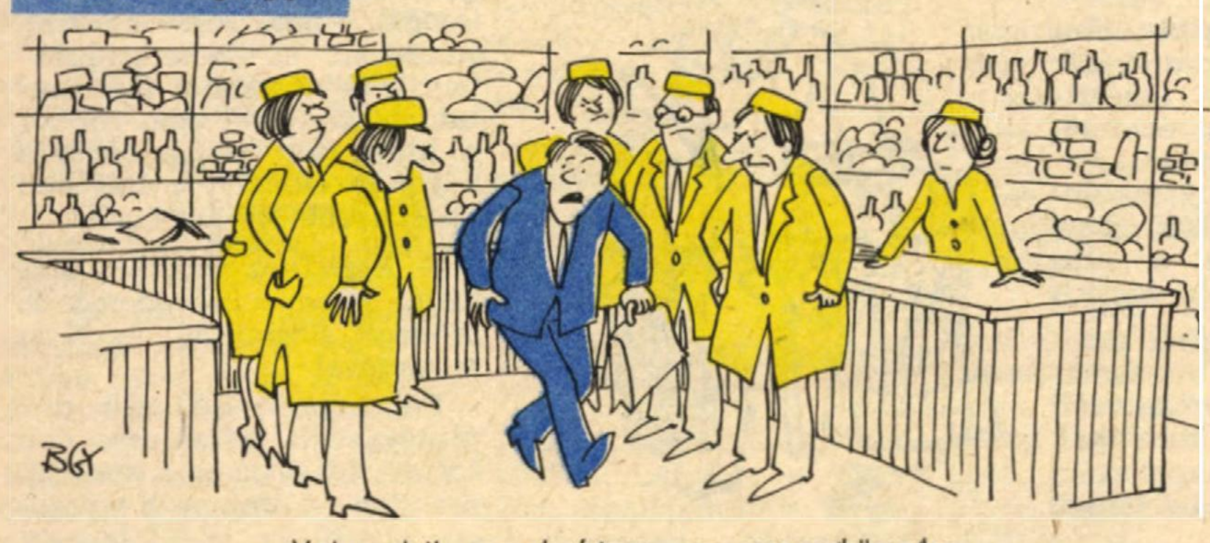
– ... És akkor így szóltam a szénlehordó emberekhez: „No, itt egy tízes, osszók el egymás között, jóemberek!"

Balázs-Piri Balázs:

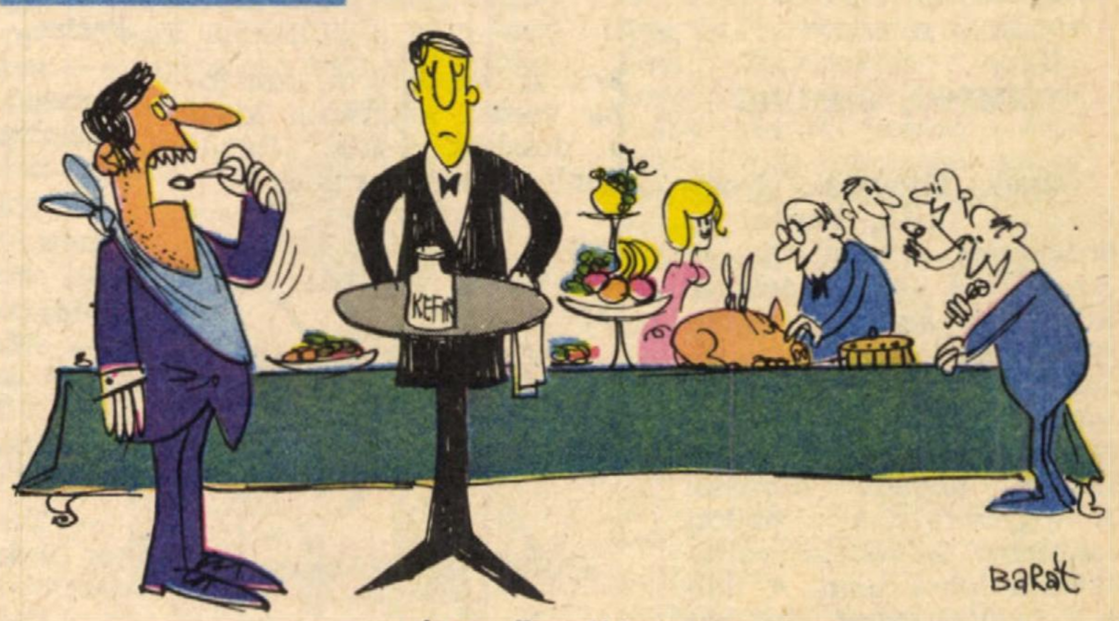
– 1951-ben egy alkalommal nem tapsoltam...

Brenner György:

– Valamelyik nap beírtam egy panaszkönyvbe.

Barát József:

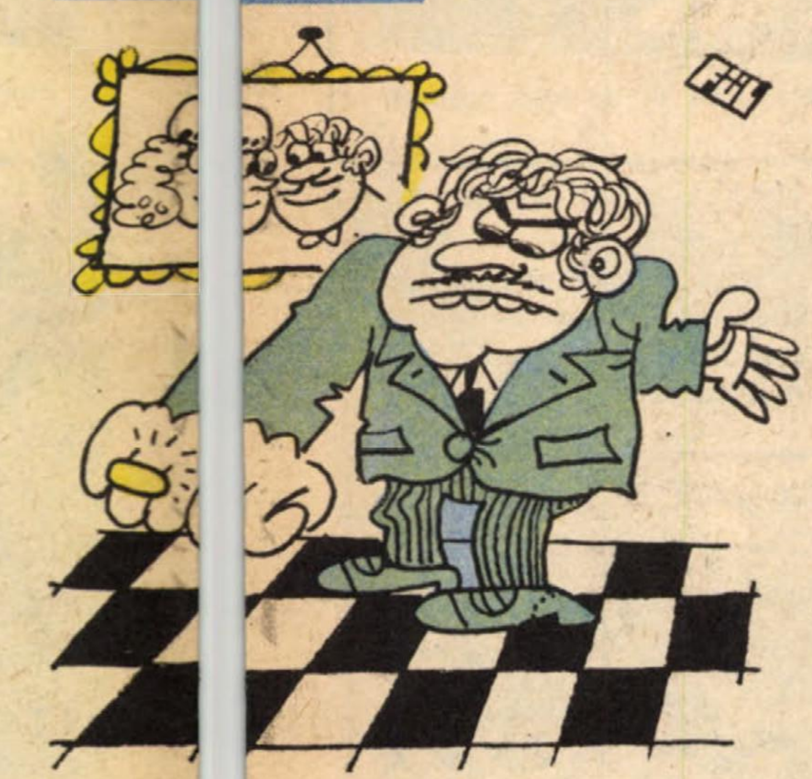
– Igen. Fogyókúrázom.

Endrődi István:

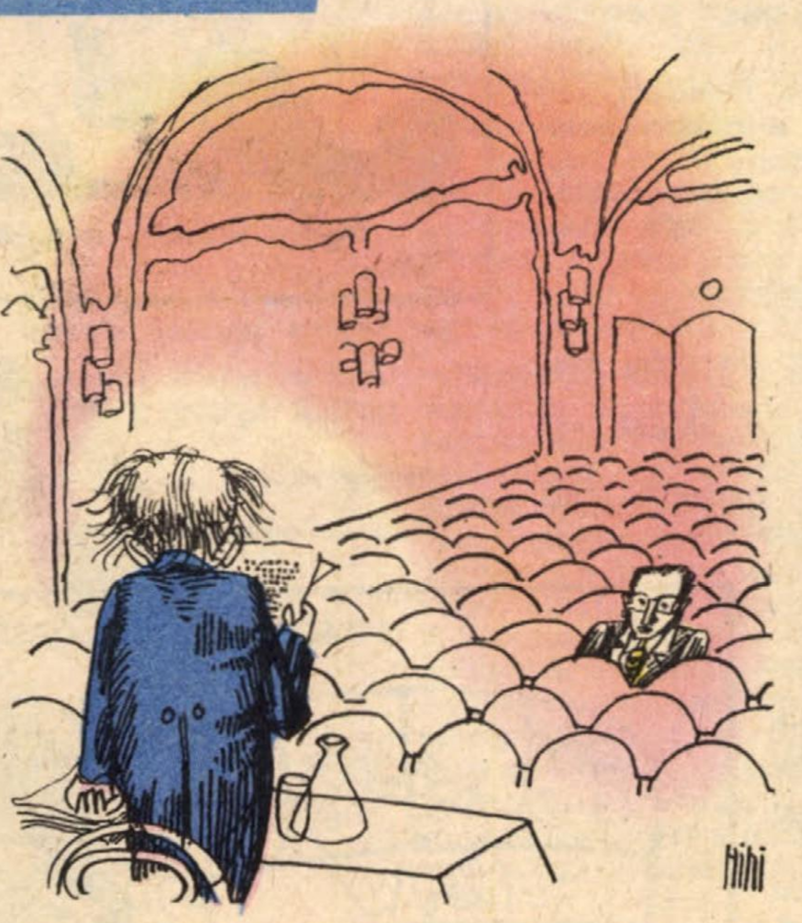
– Egy reprezentatív étteremben kis üveg ásványvizet rendeltem a vacsorához...

Fülöp György:

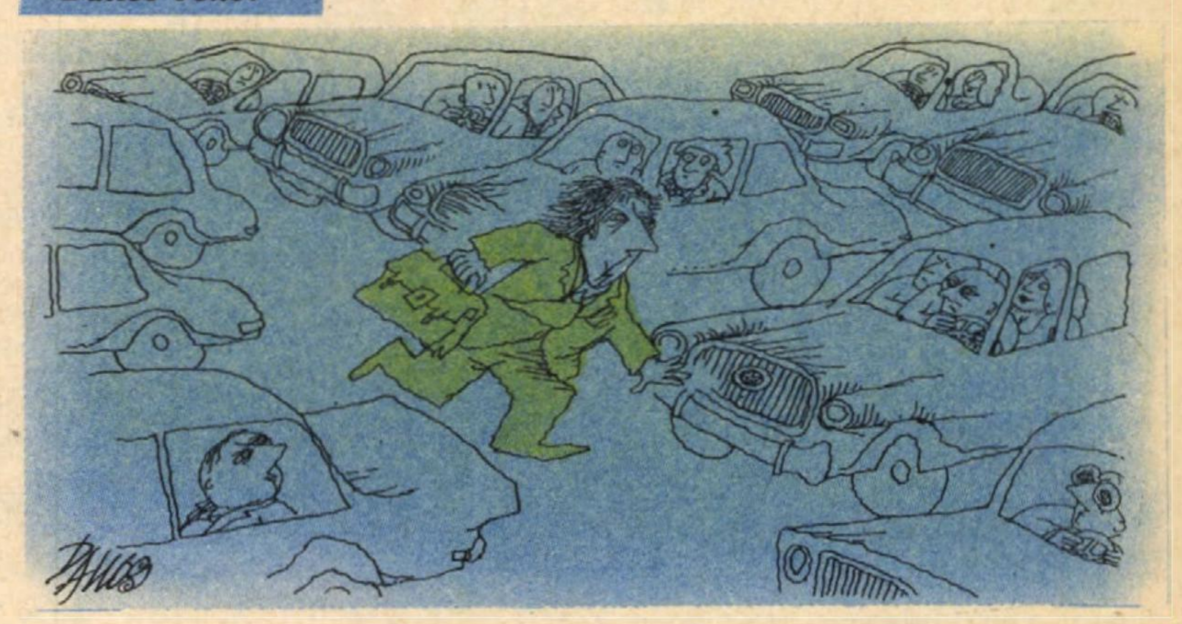
– Micsoda kérdés? Tizenkét éve nősültem!

Hegedüs István:

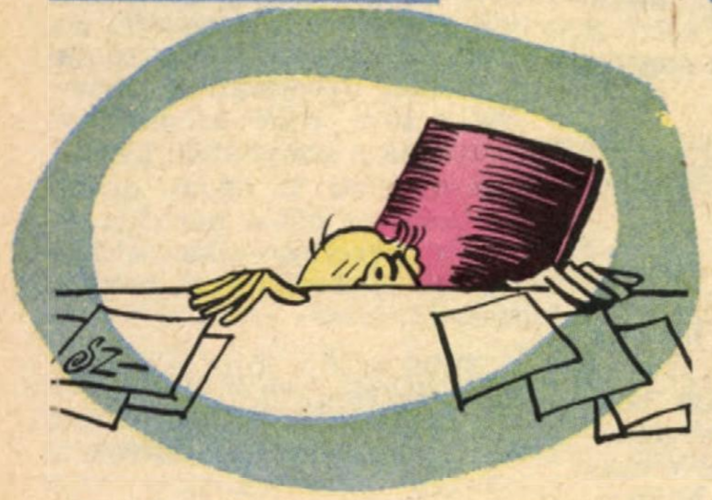
– Talán csak helytállásnak nevezném...

Dallos Jenő:

– Á, dehogy...

Szűr-Szabó József:

– Soroljam?

Erdei Sándor:

– Egy grammal se legyen több!...

ELSŐS SZERELEM

– Anyu, bemutatom a leendő vődet!

AZ EZSÉVIBI TEVÉKENYSÉGÉRŐL

Noha eddig az EZSÉVIBI neve rejtve maradt a nagy nyilvánosság előtt, szinte senki sem akad az országban, aki ne ismerné, ne élvezné közhasznú tevékenységének gyümölcsét.

Az EZSÉVIBI ugyanis nem más, mint az Egyenletes Zsúfoltságot és Várakozási Időt Biztosító Intézet. Ennek az intézetnek köszönhetjük, hogy a közlekedési eszközök egész nap egyformán zsúfoltak, a vendéglőkben, boltokban, egyforma hosszú ideig kell várni.

Fölkerestük az EZSÉVIBI igazgatóját, dr. Kunktátor Elemért, a halogatástudomány doktorát.

— Hogyan érték el a közlekedési eszközökön az ingadozásmentes, egyenletes, állandó zsúfoltságot? — hangzott első kérdésünk.

— Nem szeretnék nagyképű lenni, és nem óhajtom eltúlozni teljesítményünket — válaszolt a halogatástudomány doktora — épp ezért be kell vallanom, egész egyszerű eszközökkel értük el teljesítményünket. Időnként közlekedési alkalmazottnak álcázott beosztottjaink íveket töltetnek ki az utasokkal, hogy hová, meddig, miért, mikor utaznak. A statisztika alapján komputereink könnyedén kiszámítják, menynyi villamost, autóbuszt, vonatot kell nem csúcsidőben kivonni a forgalomból ahhoz, hogy az egyenletes, állandó zsúfoltságot biztosíthassuk. Igazán nem boszorkányság!

— És hogyan érik el az egyenletes várakozási időt éttermeinkben, s a boltokban? Feltételezem, hogy az egyenletes várakozási idő biztosítása már nehezebb feladat.

Dr. Kunktátor Elemér helyeslőleg és lassan biccentett fejével:

— Valóban. Az EZSÉVIBInek sok kutatómunkája fekszik az elért eredményben. Vendéglátóipari egységeinkben, boltjainkban lemérjük, hogy a vendégeknek, vásárlóknak meddig kell várakozniok csúcsidőben, míg megkapják azt a bécsiszeletet, vagy zöld gépselymet. Ennek alapján szigorúan tudományos módszerekkel kidolgozzuk a várakozási normát, amely 10 és 75 perc között mozog, iparágtól függően. És ezt a normát teszszük kötelezővé a vendéglátóipar és kereskedelem számára nem csúcsidőben is. Így vagyunk képesek elérni, hogy nem csúcsban is pont annyit vár a vendég és vevő, mintha csúcs lenne! Az ingadozásmentes, egyenletes fel- és kiszolgálás a kulturált, civilizált vendéglátás és kereskedelem alapja. Persze, az elért sikerekhez hozzájárulnak a vendéglátás és kereskedelem öntudatos dolgozói is. Nem kis részben az ő fegyelmezett magatartásukon, a várakozási normához való szigorú ragaszkodásukon múlik, hogy akár kora reggel, akár késő este tér be a kedves vendég és vevő abba a boltba vagy étterembe, ha egyedül van ott, akkor is ugyanannyit kell várakoznia, mintha 200 vendég szorongana a helyiségben.

— És nem fordulnak elő hibák, fogyatékosságok a normaidő betartása körül?

Dr. Kunktátor Elemér harmonikus vonásai kissé elkomorultak:

— Sajnos, éppen a legutóbbi időben tártak fel minőségellenőreink két sajnálatos esetet önmagukról és kötelességükről megfeledkezett dolgozókról: B. János, a Vidám Aligátor pincére nem tartotta be a kötelező 38 perces normát. Öt perc várakozási idő után már vitte is a megrendelt gulyást a vendégnek. H. Mária, egyszemélyes boltvezető ugyancsak súlyosan vétett a tervfegyelem ellen: Minden! — érti? — minden várakozási idő nélkül adott egy liter tejet és hat zsemlét a boltba belépő egyszál vevőnek, noha az üzletben senkisem tartózkodott.

— És mi történt az önmagukról megfeledkezett dolgozókkal?

— Természetesen fegyelmit indítottunk ellenük. De mivel célunk elsősorban nem a büntetés, hanem a nevelés, hozzásegítjük a két dolgozót, hogy munkájukban ne forduljanak többé elő ilyen hiányosságok. B. János egyébként védekezésében előadta, hogy se olvasni, se beszélgetni nem szeret, az utóbbi időben otthon alszik, ezért unalmában szolgálta ki a várakozási norma súlyos megsértésével, vendégét. B. János egyetlen szenvedélye a testedző hintázás. Ezért most kísérleti műhelyünkben hintát készítünk részére. A Vidám Aligátor mellékhelyiségében szereljük fel. Így B. János hintázással töltheti a kötelező várakozási időt. H. Mária viszont előadta, hogy imád beszélgetni, és mivel egyszemélyes boltjában eddig nem nyílt alkalma társalgásra, bánatában szolgálta ki azonnal a vevőt. Részére csevegő robotembert készítünk, amelybe csupán egyetlen kérdést táplálunk be.

— Egyetlen kérdést? Mi az?

— Csalódtál már férfiakban? Nők általában annyit csalódnak férfiakban és annyi férfiban vélnek csalódni, hogy úgy gondoljuk, a válasz hosszú időre kitölti a 29 perces normát, és így H. Mária többé nem vét a várakozási fegyelem ellen!

Kertész Magda

A TALÁLT TÁRGYAK OSZTÁLYÁN

– Kérem szépen, vasárnap sokat ittam, és teljesen elveszítettem a fejemet!

MAZSOLÁK BAJÁTÓL A SZELIDI TÓIG

Bácska. Harsány illatok áradnak. Kapor. Mintha a földkerekség minden túrós lepénye ide gyűlt volna szümpózionra. Paprika. Vékony szalonnát kéne metélni az illat mellé, fanyelű bicskával. Hagyma. Mintha egyetlen, gigászi méretű kondér lenne a táj, egészen az ég széléig. Hát persze. Baja a halászlé fővárosa. A műveletnek ritusa van. Körül kell állni a bográcsot és amikor a hab letisztul a piros lé tetejéről, akkor kóstolgatni kell. A laikus vendég némán bólogat, mert nem tud megszólalni. Részint az áhitattól, részint a cseresznyepaprikától. A Sugovicán minden nyáron aranyponty-ünnepségeket rendeznek. Baján harminckét kiló az egy főre eső halfogyasztás évi átlaga. Tízszerese az országosnak. A halfogyasztás — P. G. Wodehouse, derék kollégánk óta a gyermek is tudja — serkenti az agyműködést. Baja előbb-utóbb törvényszerű módon megjelenik a Nobel-díjasok listáján.

DOMINÓ, DOMINÓ

Üzemi látogatás. Nemcsak az illem, hanem az érdekesség kedvéért is. Az ÉPFA bajai telepén kitaláltak valamit. Dominószerűen egymásra illeszthető ablakelemekről van szó. Ha akarom így rakom, ha akarom úgy rakom, néhány húzással a legsivárabbra álmodott lakótelep képét is változatossá lehet tenni. A dolgok voltaképpen rendkívül egyszerűek. Vagy mégsem? Pajor Ferenc főmérnököt leghőbb vágyáról kérdezzük.

— Ó, ha csak valamivel nagyobb önállóságot kaphatnánk...

Az üzem csupa fenyőillat. Az ablakkeretek az erdőre emlékeznek. Amikor az anyagot a szárítóba viszik, a gyanta kisül a deszkák végén. Rábökünk az egyik rakásra.

— Ugyebár ez borovi fenyő? — kérdezzük valami titkos sugallat hatására.

— Az, az... — és meglepődött arccal bólogatnak.

Hazárdőrnek kell lenni.

ÁTSZÁLLÓ PÁRIZSBA

Béke tér. Az IBUSZ csendes. Lefutott a nagy nyári vendéghullám. Hosszú nyugati karavánok szaladtak át a jugoszláv tengerpart felé. A háromnyelvű Baja lakói meg szerteszét, a szélrózsa minden irányába. Simor Jánosné és Tamás Gabriella két tündér. Nyomdakész állapotban, ömlesztve diktálják a nyári sztorikat. Hát tessék. A szereplők: mindig az IBUSZ valamelyik alkalmazottja és egy utazni vágyó bajai a pult túlsó oldalán.

— Adjon lelkem egy útlevélkérő lapot.

— Hová kéri, bácsikám?

— Hát az onokámhoz, na.

Más.

— Kérek két jegyet Pestre.

— Személy? Gyors? Párnás? Fapados? Halas, Dunaújváros, vagy Sárbogárd felé?

— Nézzék már, de kiváncsi. Hát mi maga, vasutas, vagy vizsgálóbíró?

Más.

— Hová utazik bácsikám? Jugoszláviába?

— Fenét. Külföldre. Nyugatnémetbe.

Más.

— Tessék mondani, mikor indul a párizsi autóbusz?

— Hárompercenként kérem. Innen az ötös állásból.

— Igeeen?

Más.

— Kérek tíz deka szalámit.

— Nincs az nálunk nénikém.

— Akkor parizert, mert igen megéheztem.

— Sajnos parizer sincs.

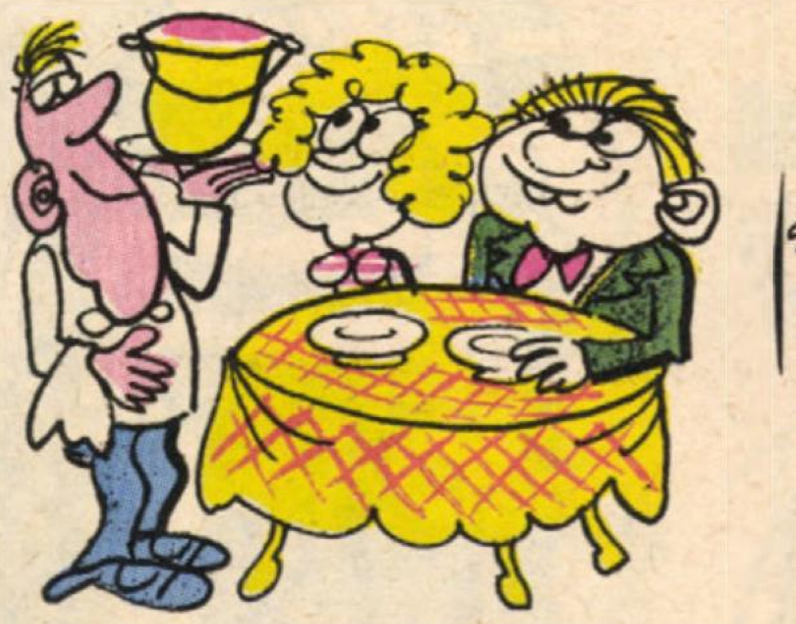
— Akkor mi a csudának tartják nyitva a boltot?

Megint más.

Kicsi üzleten ezt olvassuk: „Claren virág, alapítva 1892".

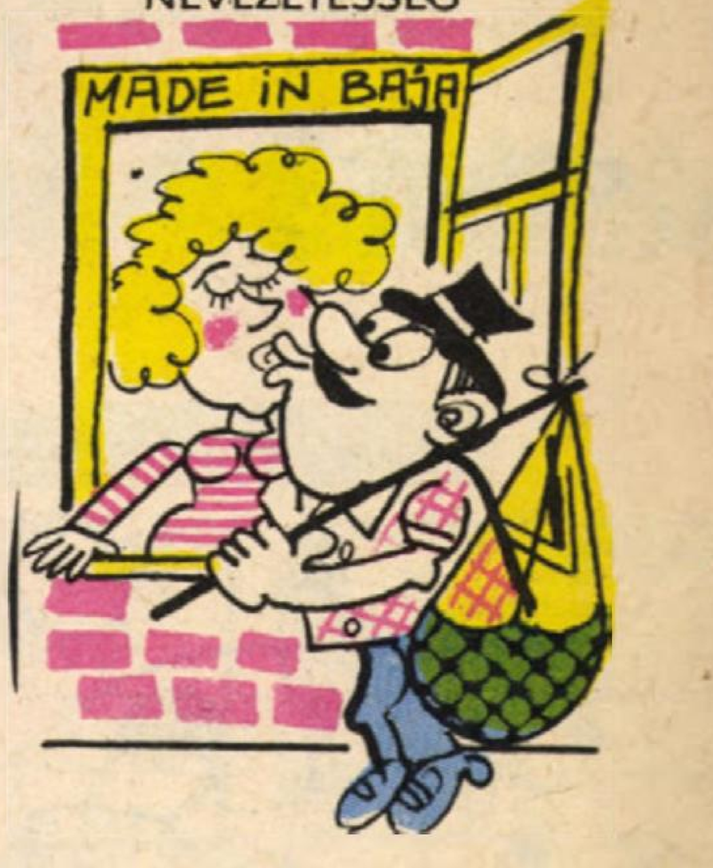
Van valami megnyugtató abban, hogy nem akar mindenki tíz perc alatt meggazdagodni.

A BAJAI LAKOSSÁG HÁROM NYELVEN BESZÉL

A bajai halászlé hét nyelven...

HÁROM BAJAI NEVEZETESSÉG

A bajai széplány
A bajai halász
A bajai ablak

TÁRSADALMI ÖSSZEFOGÁSSAL ÉPÍTIK A VÁROSI VÍZVEZETÉKET

– Bizony, lakótárs, nem könnyű az út az első csőrepedésig!

TARKABARKA

Befogtak a kordéba, mentek kubikolni. Tavasztól őszig. Kalocsa vagy nyolcszáz esztendőn át halott város volt nyáridőn. Volt egy érseki palotája, egy székesegyháza és tizenötezer földhözragadt lakosa. Most van egy nagyiparrá rugaszkodó népművészete, negyvenmilliós forgalommal, ezerötszáz bedolgozóval, érdemes otthon maradni.

A Népművészeti Ház fala olyan, mint amilyennek a tarka rétet álmodja egy jóvérű kisgyerek. Ősi kalász-, virág- és paprikaminták, de a régi pasztel évről évre derűsebb és harsányabb. Mintha őszintébbek lennének az emberek: a piros az legyen piros, a kék pedig legyen kék. Huszonhárom országba szállítanak, a japán nagykövet állandó vendég, de járt már itt az iraki külügyminiszter is.

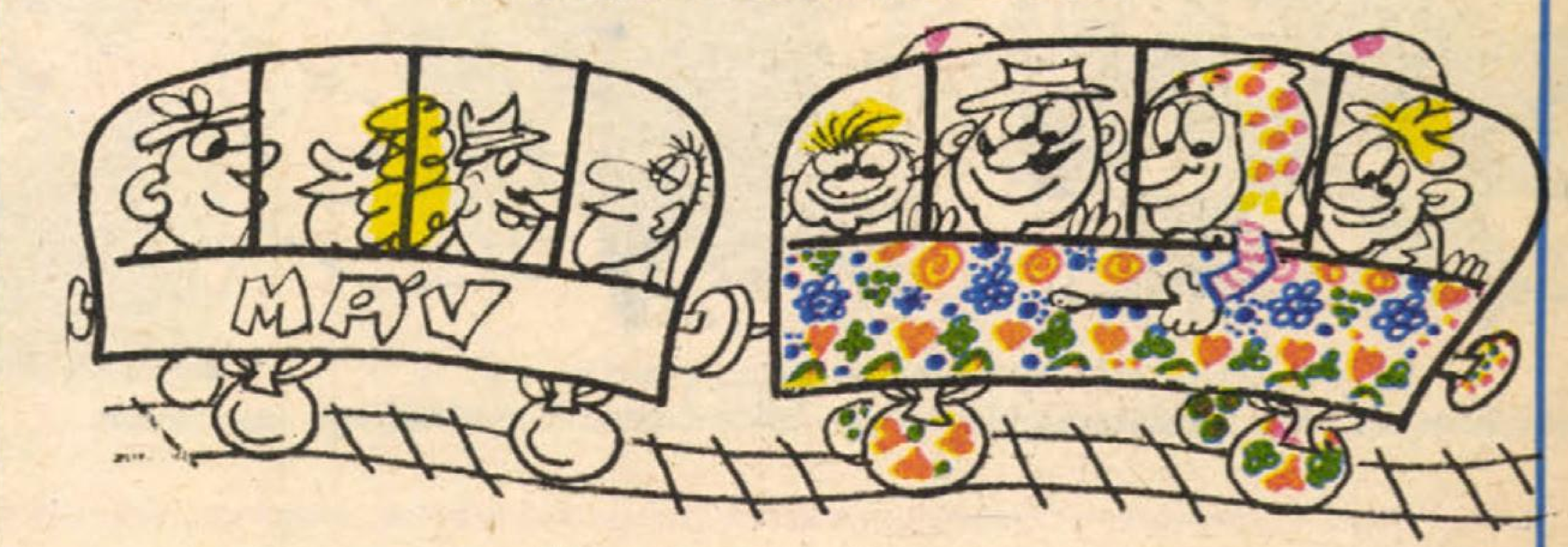
— Világméretű propagandával dolgozunk — mondja a főkönyvelő.

Kérünk egy prospektust. Ja, az nincs. Egy tájékoztatót. Az sincs. Egy útikalauzt. Az sosem volt. Hát akkor?

— A vendégeink elmondják egymásnak, amit itt láttak.

Hopplá, új momentum: modern hírverés — szájhagyomány útján. A vicc az, hogy beválik. A leghíresebb kalocsai pingálóasszonyok — Vén Lajosné, Kolozsvári Mihályné, Lakatos Ferencné — nevét világszerte ismerik. Fodor Józsefné meg már Párizsban is pingált, a legkényesebb művészek szeme láttára. A Fény Városa kitörölhetetlen nyomokat hagyott emlékezetében. Azt mondja, hogy életében sem látott nagyobbat a párizsi karfioloknál.

VILÁGJÁRÓ PINGÁLÓASSZONYOK

– Így mindjárt más...

SZELIDI LEGENDA

Dunapatajnál keletnek fordul az ember s akkor három kilométerrel odébb van az új sikk: a Szelidi tó. Van már kempingje, lángossütője, strandja, két szállodája, köröskörül egy csomó hetyke és helyre kis nyaralója, még műútja is van.

Kicsiben a Balaton. A déli part csupa finom homok, gyalogolsz és gyalogolsz és gyalogolsz, még mindik csak térdig ér a víz. Szemben erdő és bokor, a füzek tövében egyszerre nyakig merülsz. A víz barna bársony. Langyos és simogató. Az úszó orra előtt finom cseppek szökkennek a magasba, a Szelidi tó nemcsak ringat, pezseg is. A vízügyekben precíz munkához szokott riporter bele is kóstol: enyhén sós és picit keserű. Tele van mindenféle ásványi anyaggal, fel lehet írni receptre, mindent gyógyít. Amíg csendesen és szolidan átevickélünk a túlsó partra, ki is formáljuk magunkban a Szelidi tó legendáját, mert anélkül köztudomásúlag nem lehet meg egy modern fürdőhely.

Tehát Szelid lovagnak véres párbaj során fejét vette a gaz ellenség. Szelid lovag a tó vízében keresett enyhet sebeire és fejét a hóna alatt hozta. Alig merült azonban a lágy habok közé, csoda történt. A bajszos fej a gyógyvíz hatására minden további nélkül visszanőtt Szelid lovag nyakára. Csak éppen megfordítva, bajússzal hátrafelé. Ugyanis a döntő pillanatban gyönyörű lány jelent meg a lovag mögött a parton módfelett pöttöm bikiniben. Hát őt kellett néznie.

Maga a tó nem nagy, félóra alatt könnyedén körülszaladja egy élemedett kocogó. Kötelességszerűen ezzel is megpróbálkozunk. A talaj ruganyos, egy idő után üde erdei ösvénnyé szűkül. Szitakötő tárogatja finom szárnyát egy virágos bokor csücskén. Horgászok pattingatják a bambuszt, túl a nád tövén szerelmespár kucorog egy meghitt ladikban. Vigyázzatok rájuk szelíd szelidi szellemek.

Aztán hirtelen sok lesz a meleg és kevés a levegő.

Ne tévedjünk. A Szelidi tó — méreteit tekintve — korántsem a Balaton. Egy élemedett kocogó azonban — úgy látom — fél óra alatt semmi esetre sem szaladja körül.

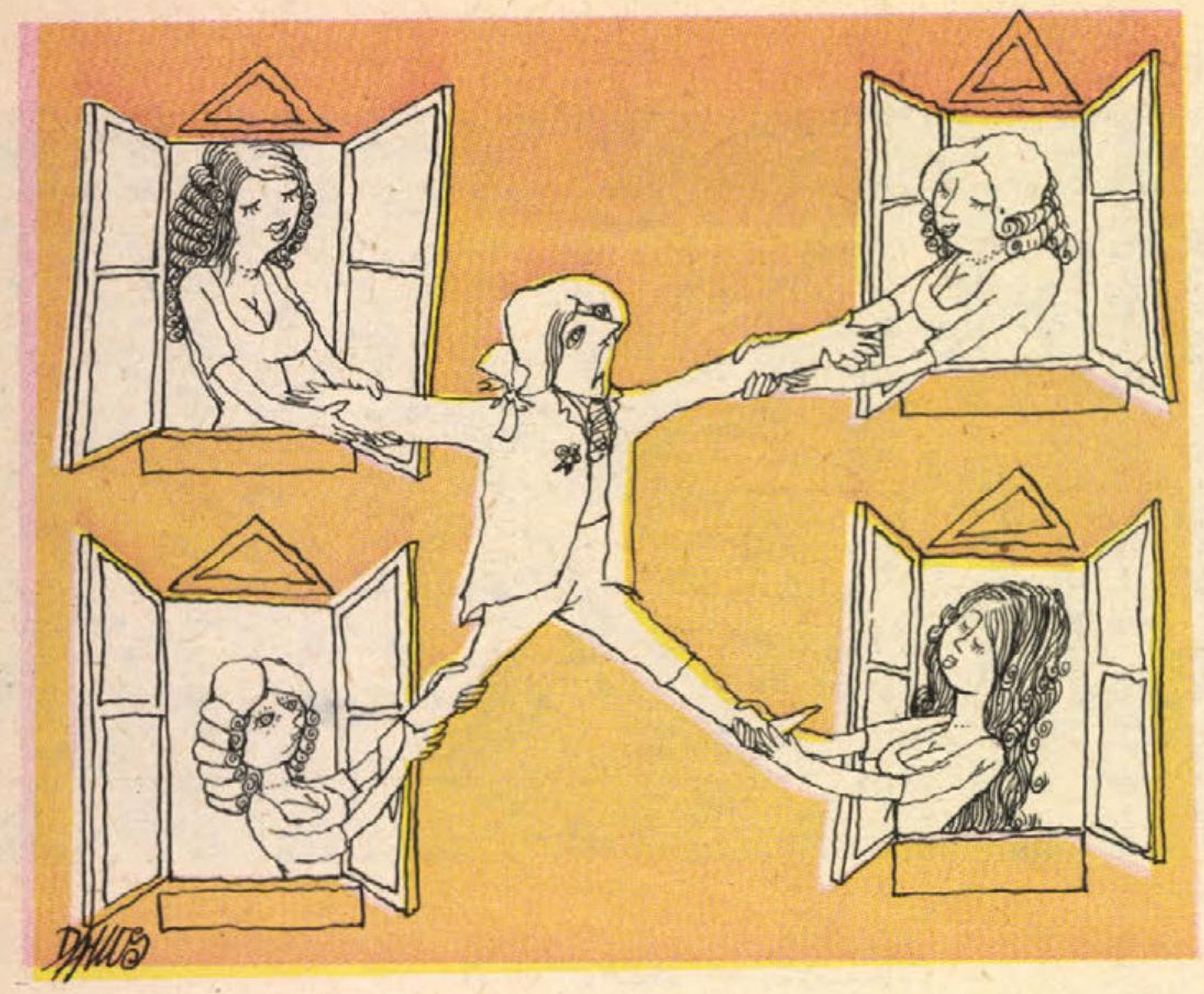
Peterdi Pál

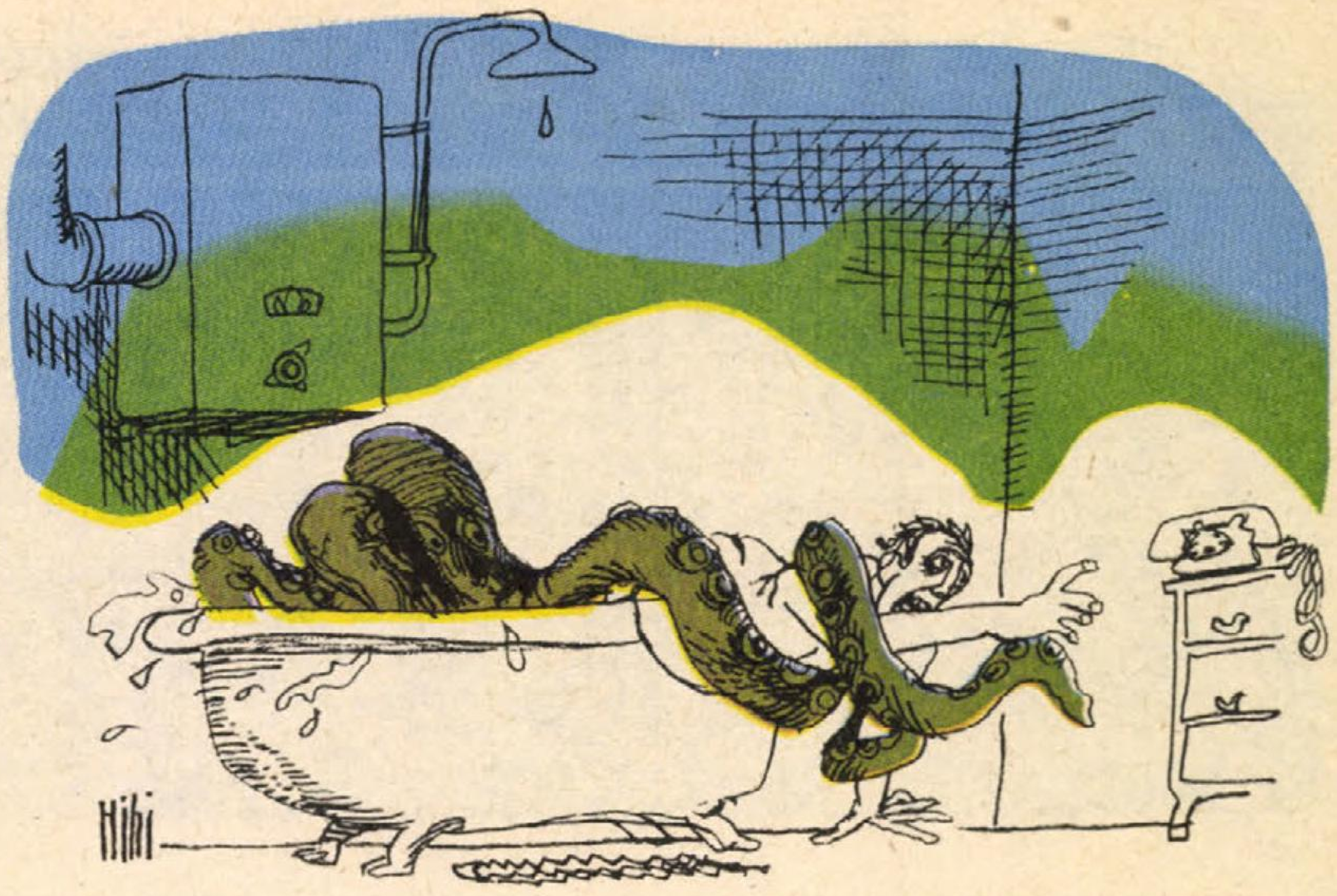
HÉTEZER HOLDON ÉRIK A KALOCSAI EXPORTPAPRIKA

– Na, kolléga, még egy kicsit napozunk, aztán utazunk.

Fülöp György rajzai

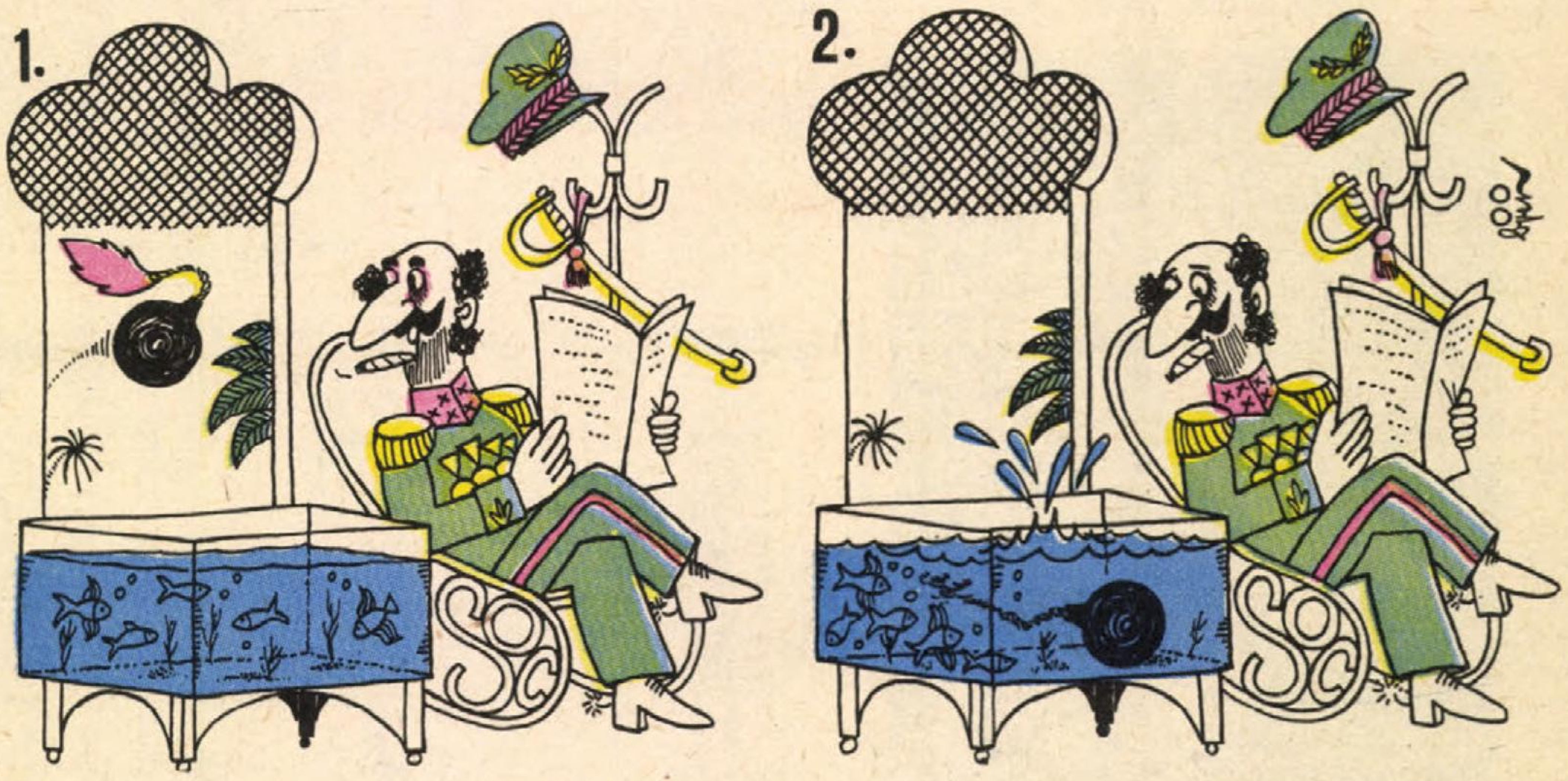

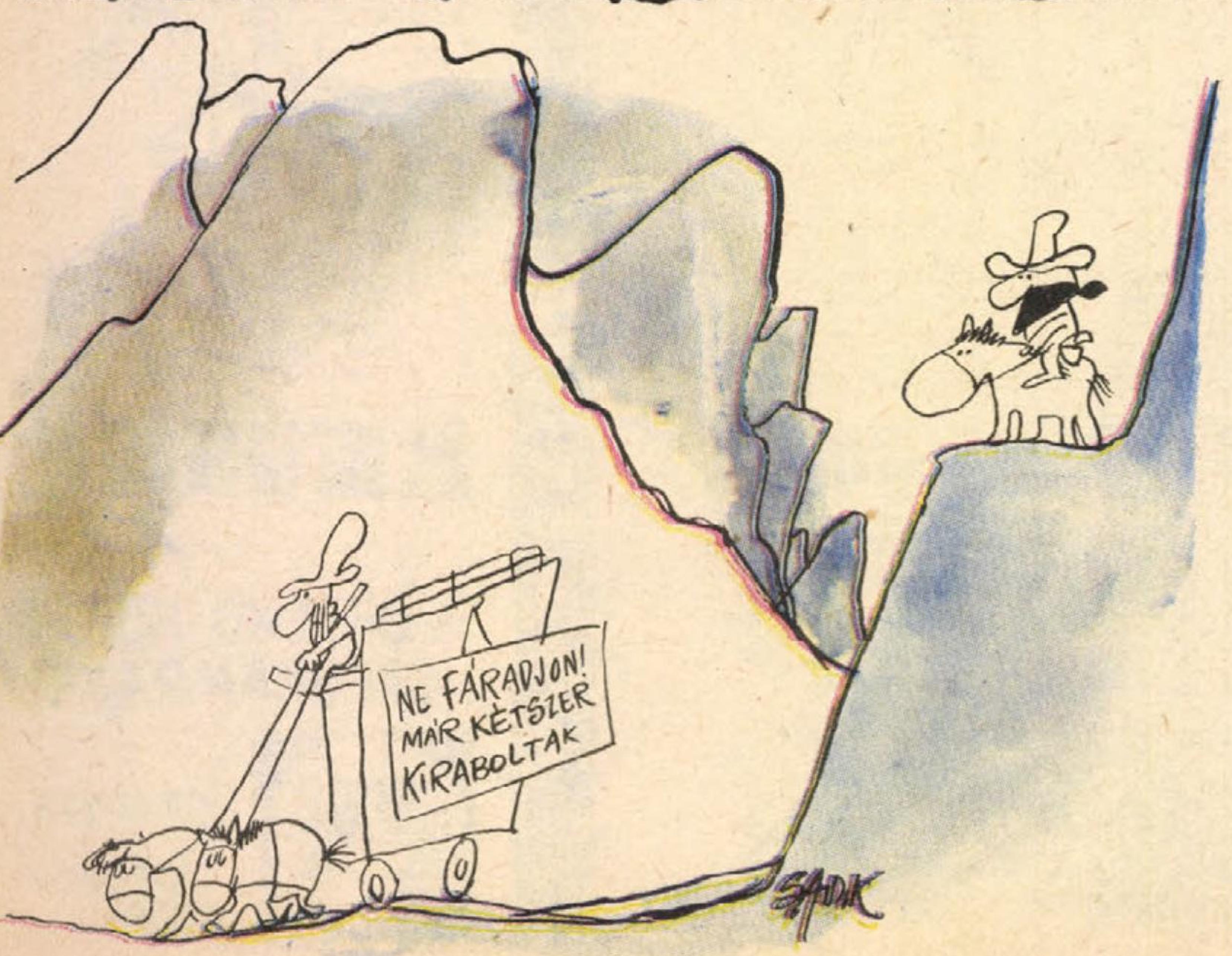
DALLOS, HEGEDÜS, SZŰR-SZABÓ, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, SAJDIK, BRENNER

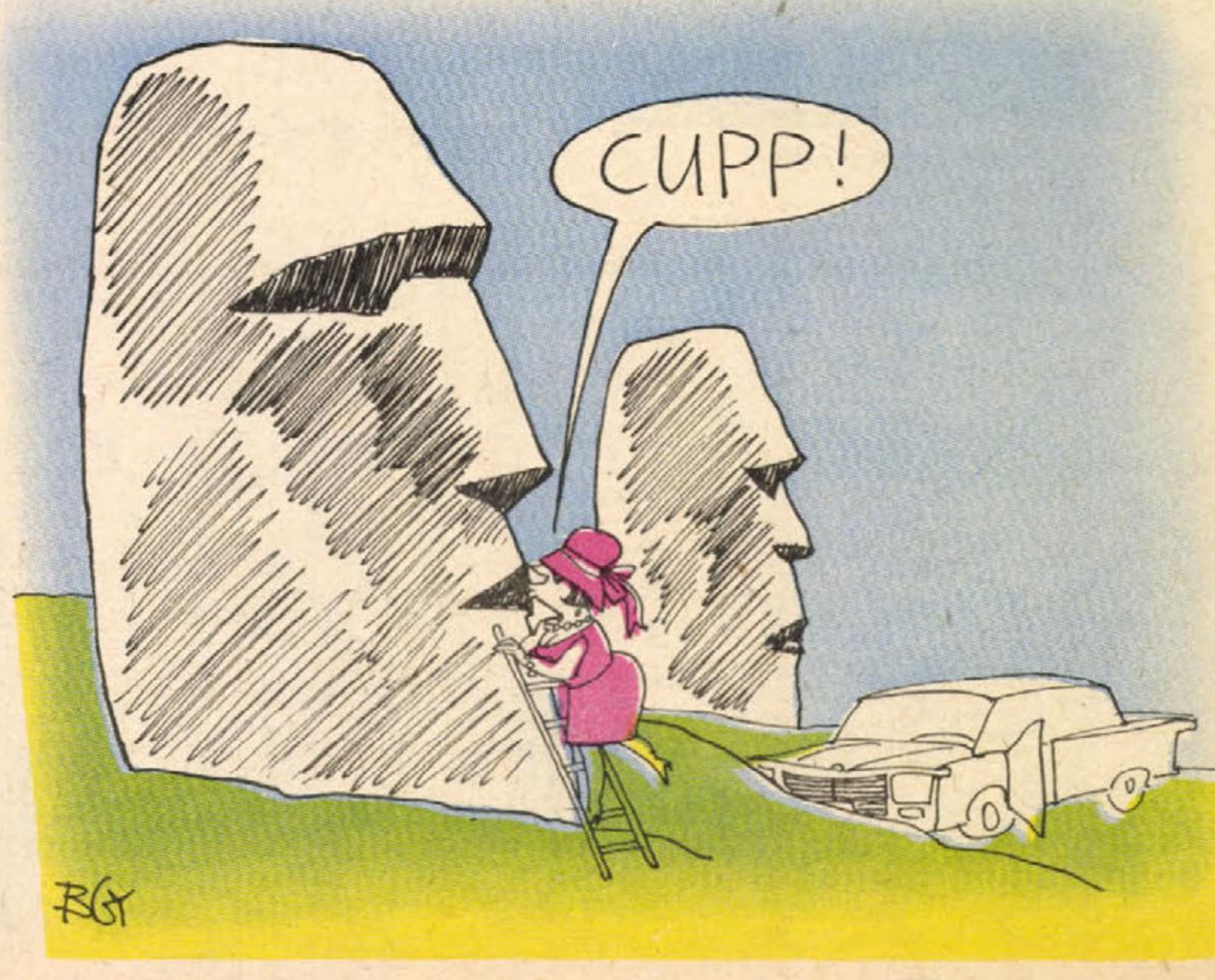
KALAND

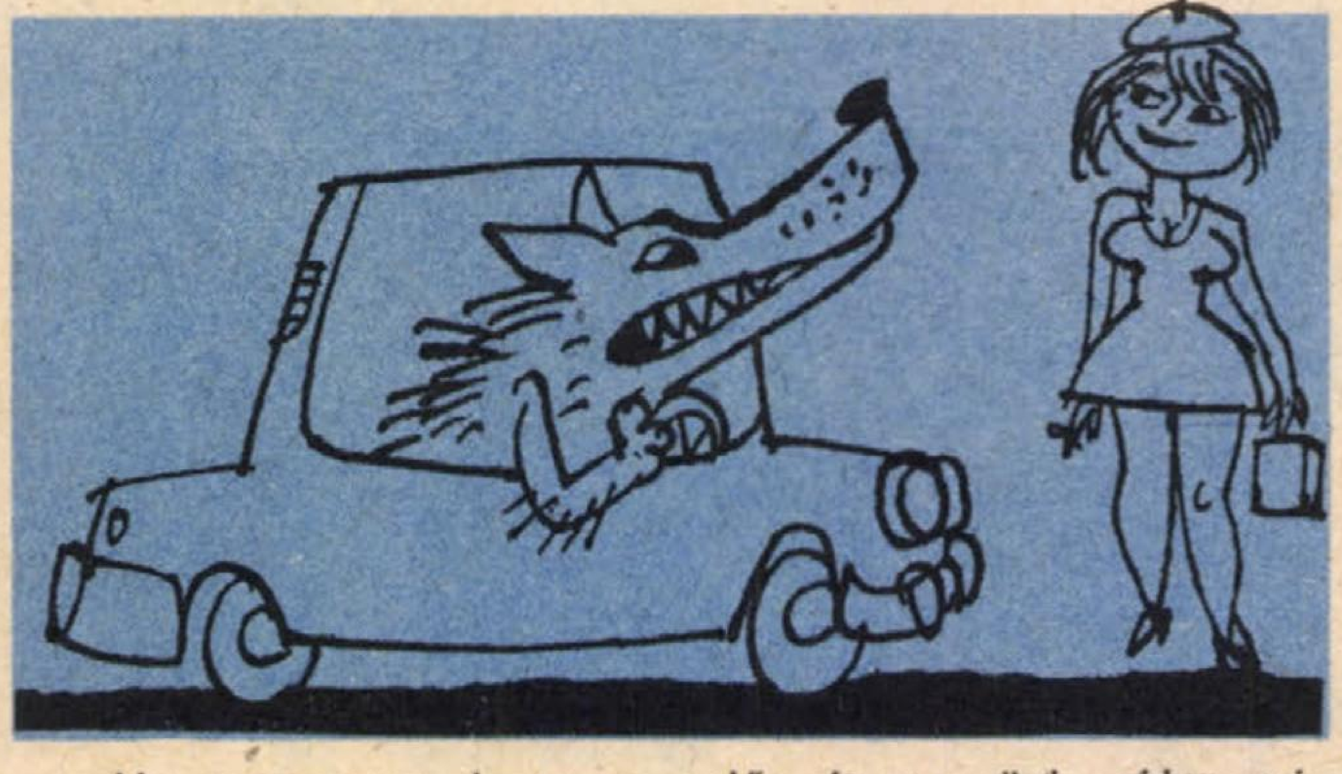

ELKÉNYEZTETETT GYEREK

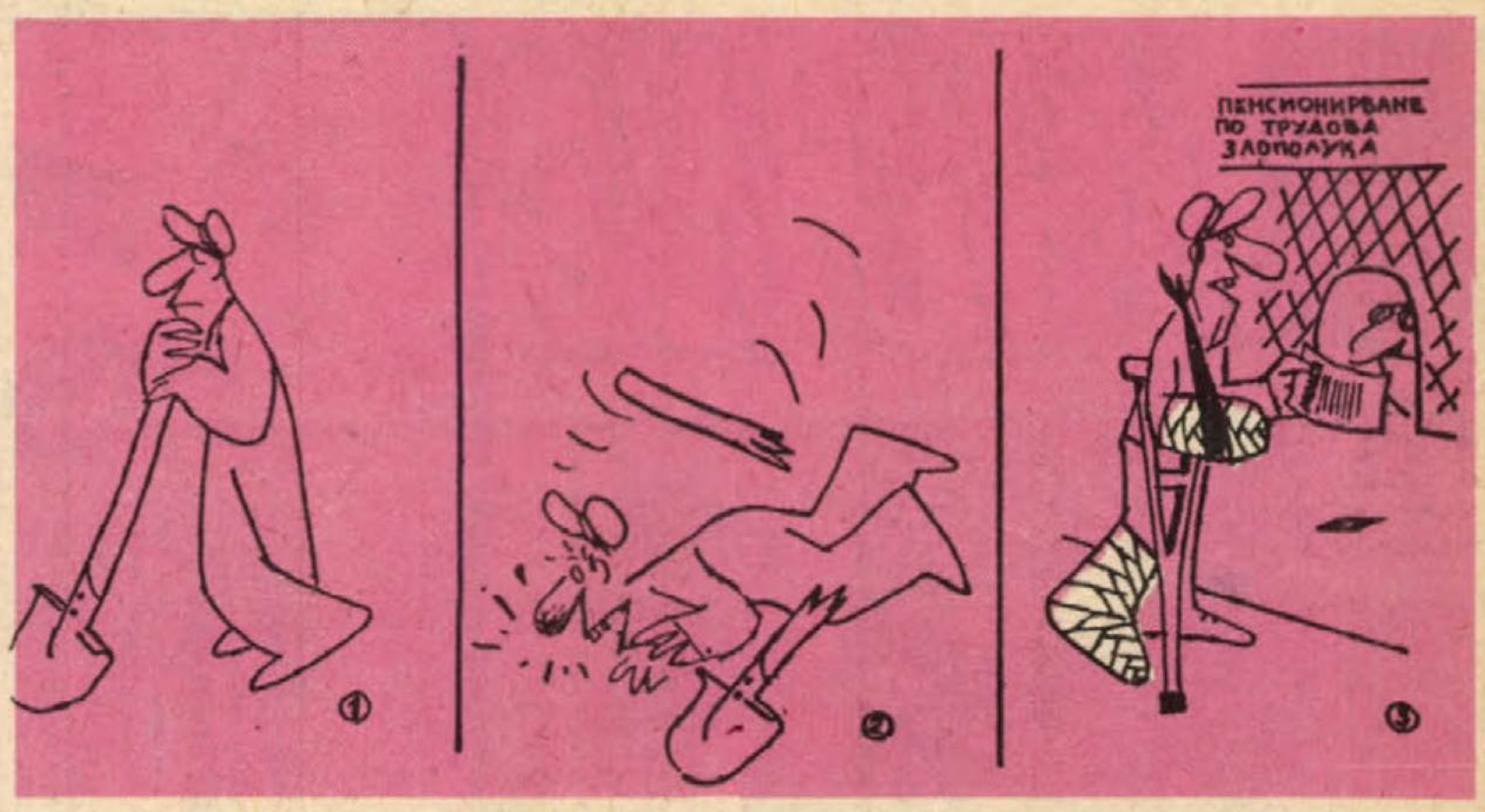
BOLGÁR HUMOR

PIROSKA ÉS A FARKAS

– Ha nem zavar, hogy az erdőn át megyünk, akkor szívesen elviszlek...

TÖRTÉNET A TÁPPÉNZRŐL

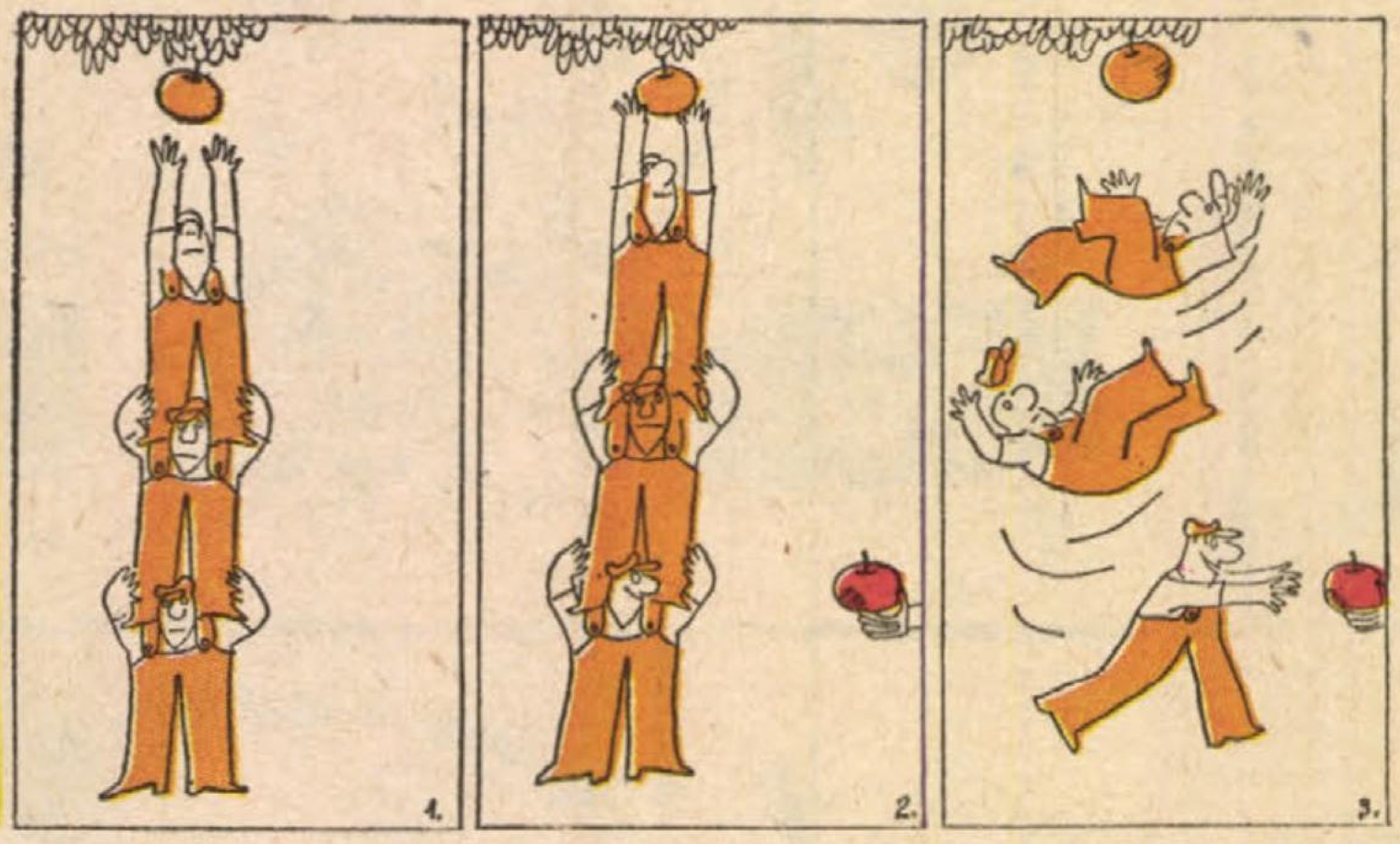
SZABADTÉRI KONCERT

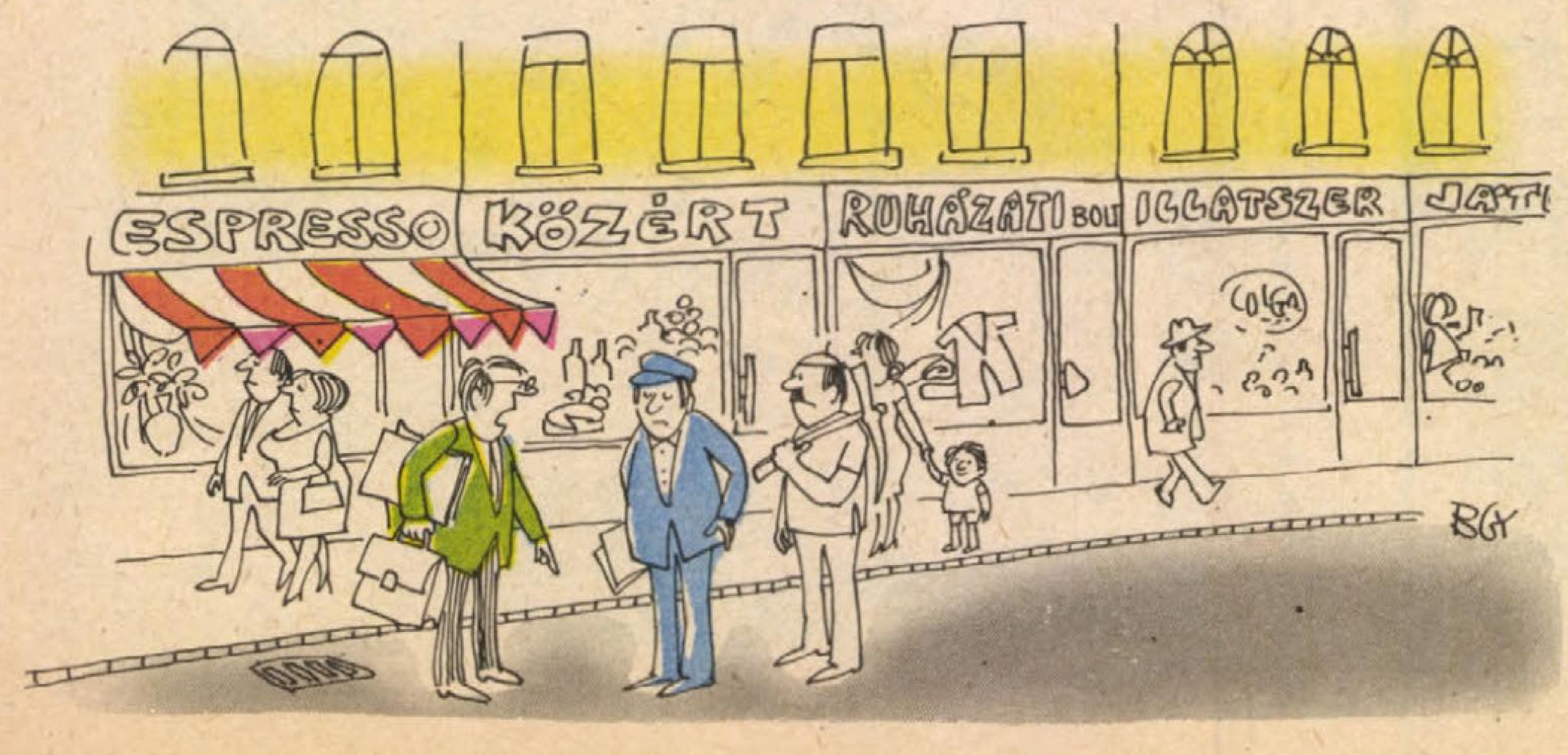

Konkurrencia

(A SZÓFIAI „SZTRSEL"-BŐL)

EGYÉNI ÉRDEK

SZAK-
EMBEREK

– Gyanús, hogy itt soha nincs csőtörés. Bontsák fel az úttestet!

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Eger madártávlatból

Ez bizony még madártávlatból is — Sopron!

(Az Idegenforgalom című lapban észlelte Fodor Kálmán egri olvasónk)

Valóban? És melyik itt a Lánchíd?

(A Képzőművészeti Alap Kiadóvállalatától kérdezi: Balambér István, Budapest)

Írhattak volna, persze, egyszerűen útépítést, vagy hídépítést, de az úgy nem elég előkelő. Legfeljebb érthetőbb.

(Százhalombattán fotózta: Fekete Marianne)

CENTRUM HÉTFŐ AJÁNLATA

20% ÁRENGEDMÉNNYEL!

SZOBAINAS

200 Ft-ról 160 Ft-ra,

Hát a szobalány nem lett olcsóbb?

(Az Észak-Magyarországból ollózta és beküldte: Bukovszki András, Mezőzombor)

2 KIS VERS

HALLGA CSAK! ALGA!

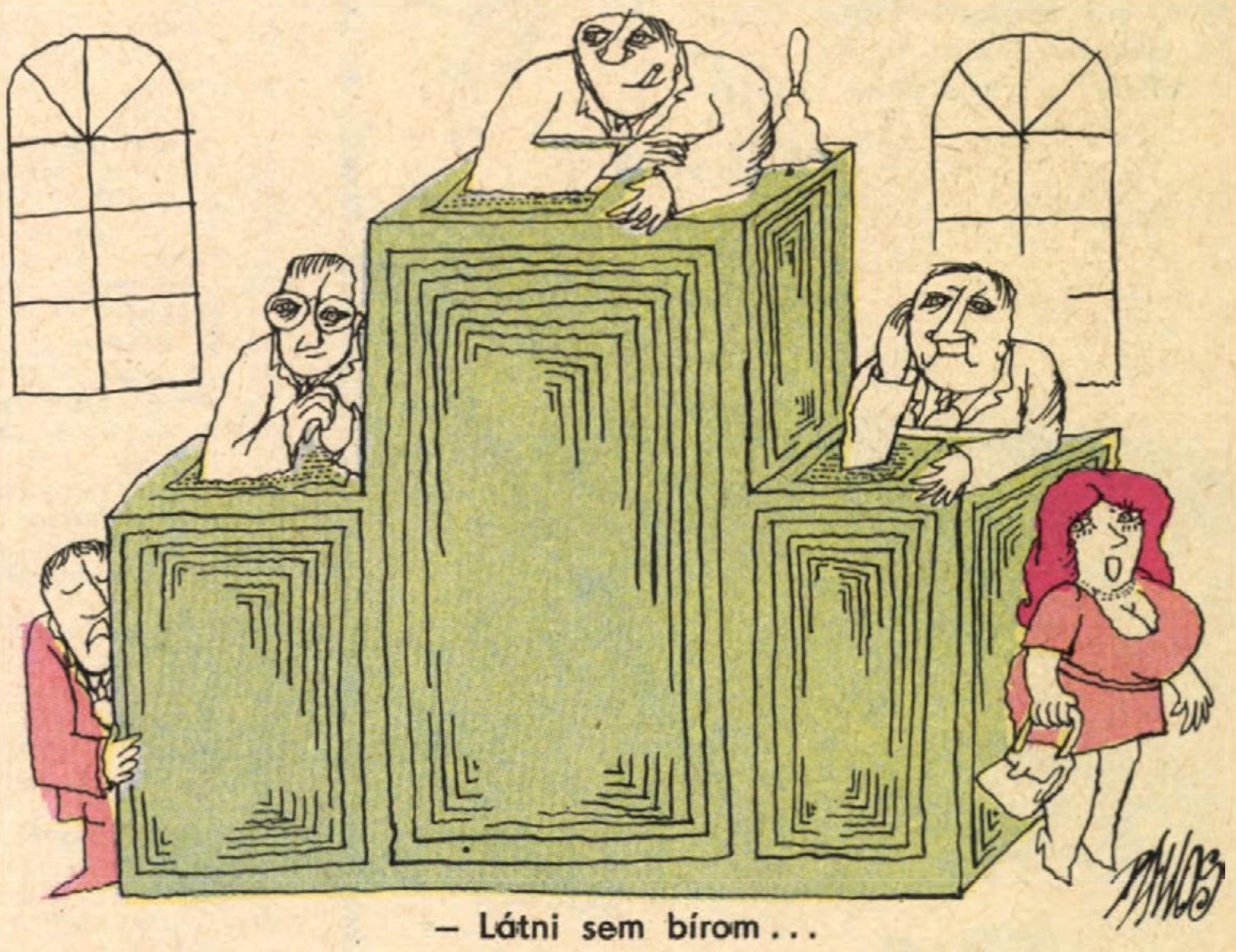
Ennivaló! Étel kell majd a
négymilliárdos világnak!
Sokat töprengtek hát rajta,
s algából levest, puddingot csináltak.
Eddig a hír. De az ötlet csak alaki.
Mert nincs szó arról: m e g e t t e valaki?

A BOKSZOLÓK FÁT VÁGNAK

Jó tréning. Tán hasznos is, nahát.
Ha ugyan az ellenfél is, miként a fa,
úgy hagyja majd ütni-vágni magát.

gy. f.

VÁLÓPER

— Látni sem bírom …

LEGGYAKORIBB OLVASMÁNYUNK

OPTIMISTA ELSŐS

– Már csak 6200 nap a diplomáig!

TASAKOLT LŐTTVAD

Hallottam, hogy lőttvadakból
kitasakolt áru készül,
sok-sok fácán, fogoly nyakán
máris gyilkos, éles kés ül.

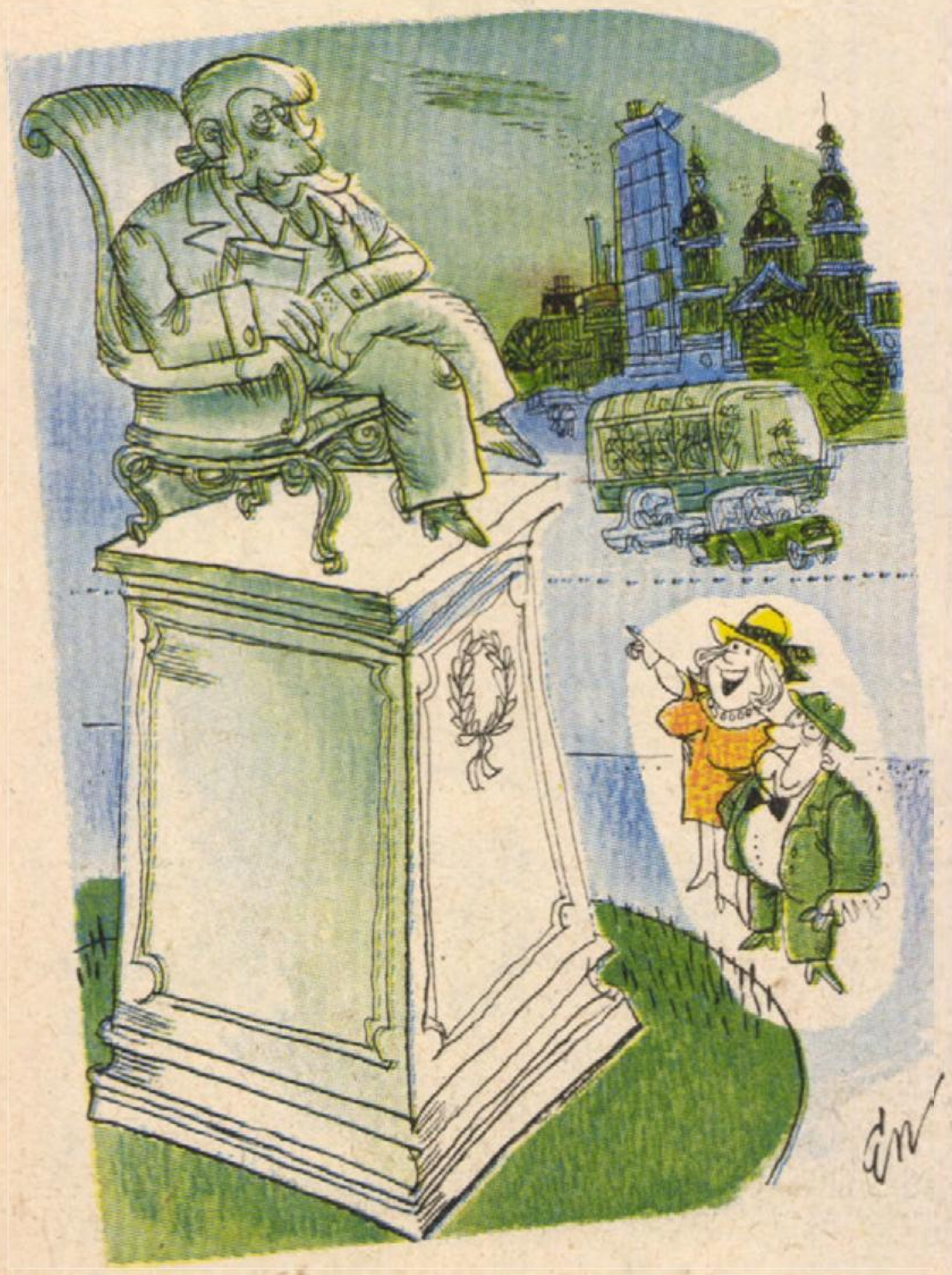
Nylon zacskóban árulnak
vadlibákat, vadkacsákat,
s nem lesz „kacsa", ha lőttvad lesz,
mit ebédre a szakács ad.

Lesz tasakolt szarvasgulyás,
húsvéti vaddisznósonka,
zacskós tej helyett a zacskós
őzgerinc kerül majd sokba.

S bakot lőtt kocavadászról
nem mondhatunk többé viccet,
ők ezentúl haza mindig
konyhakész vaddisznót visznek!

Donkó László

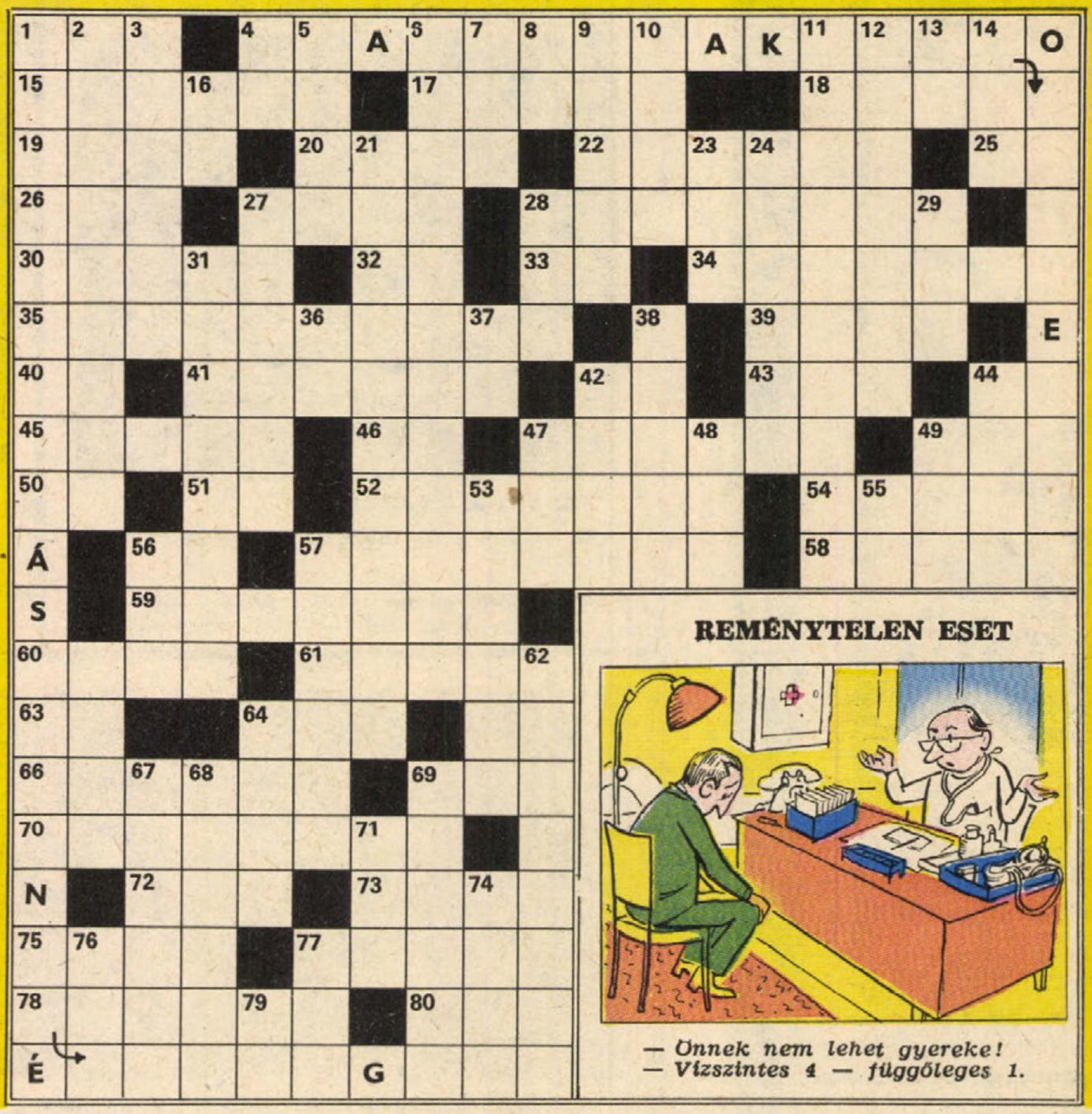
KEGYELET

– Látod, Jenő, ilyen szalongarnitúrát szeretnék!...

Reménytelen eset

Kovácsék már tíz éve házasok, de hiába várnak gyermekáldást. Hogy önmagát megnyugtassa, Kovács kartárs orvosi vizsgálatnak veti magát alá: hátha benne van a hiba? A vizsgálat eredménye lesújtó: „Önnek nem lehet gyereke" — állapítja meg az orvos. Kovács kartárs szomorúan bólogat: „Nem lep meg a diagnózis... Nálunk ez családi vonás..." És hozzáfűzi: vízszintes 4. Nagyot bámul az orvos erre, Kovács pedig így folytatja: függőleges 1. Ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb szeptember 18-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 8. Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

— Önnek nem lehet gyereke!
— Vízszintes 4 — függőleges 1.

VÍZSZINTES:

1. Érték a föld mélyén
15. Valamikor német hercegség volt, ma már csak egy város neve
17. Alaszka leghosszabb folyója
18. „Táplálékot veszel magadhoz"
19. Annyi mint: hirtelen fellépő, heveny
20. Német cél
22. Tömény szesz népies neve
25. A múltidő jele
26. Ilyen szó a panasz
27. Grófi cím Angliában
28. Vérbosszú — közismert olasz szóval
30. A Földet tartja a hátán
32. ...adányi József
33. Az alumínium vegyjele
34. A történelemből nevezetes francia város
35. Ókori (alexandriai) csillagász
39. Ázsiai állam
40. ...om-bákom
41. A legismertebb mohikán jelzője
42. Névelő fordítva
43. T. T. D.
44. Ő — németül
45. Pest megyei helység
46. Kétezer, római számmal
47. A Vígszínház Kossuth-díjas főrendezője
49. Skandináviai férfinév
50. 1050 — római számmal
51. Törvénykönyv röv.
52. Közhivatali rang az ókori Rómában
54. A portyázó magyarok ellen védte Augsburg várát (püspök)
56. Az asztatin vegyjele
57. A mesékben hamuba sült pogácsa szokott lenni
58. Állati szőr
59. Erdélyi fejedelem volt (Gábor)
60. A föld kincse
61. Középiskolai tantárgy
63. Igen — oroszul
64. Hím állat
65. Olasz névelő
66. Nem hazánkfia
69. Ital
70. Haszontalan, veszélyes alak
72. T. J. D.
73. A legősibb fegyverek egyike
75. Fő-étkezés
77. Egy szép opera címe
78. A „Három ember egy csónakban" írója (angol)
80. 506 — római számmal

FÜGGŐLEGES

2. Egy étel neve
3. Az alkar része
4. Azonos magánhangzók
5. Ragulevesbe való
6. Külföldi utazásnál szinte nélkülözhetetlen
7. Egy kopasz filmszínész (Brinner) keresztneve
8. Á. K.
9. Koblenznél ömlik a Rajnába
10. Egyforma mássalhangzók
11. Római ezüstpénz volt
12. Dalokból, táncokból, jelenetekből álló műsor
13. M. Z.
14. Magot hint a földbe
16. ...abil
21. Nem ismer könyörületet
23. Vajon ad?
24. Kockás-mintás
27. Megtörtént dolgok
28. Dunántúli megye
29. Idegen női név
31. Egészséges innivaló
36. A molibdén vegyjele
37. Gólnélküli döntetlen
38. Fejfájás ellen szedik
42. Halhatatlan francia író
44. Válogatott társaság
47. Odaszólít
48. V. S. O.
49. Érzékszerv
53. A Víg özvegy egyik szereplője
55. Fegyvert használ
56. Durva fehér posztó
57. Német romantikus költő 1787—1862)
62. Politikai irányzat a XIX. század Oroszországában (magyarul: népies)
64. Népies megszólítás
67. Különböző
68. „Csúnyán, kellemetlenül kurjongat"
69. Angol borpárlat
71. Nagy folyó Ázsiában
74. Kemény figyelmeztetés a diák számára
76. Az 59. vízszintes kezdete
77. ...culpa
79. 1005 — római számmal

„MI A HIBÁJA"

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A darabjának csak egy hibája van. Sajnos, nem premierre való."

100—100 forintot nyertek:

Szemerey Zsolt, Eger, Lenin út 142/a.

Süli Imréné, Oroszlány, Asztalos I. u. 2.

Benjamin Róbert, Bpest XI., Fehérvári út 31.

akác sajnosnempremi
dadogós idea au eye
aránylag vaneyck rr
rama osaka ds kőpor
am konfliktus zene
bb ro ilö h zenél v
joly poincaré opera
ále fakatona hétnél
n neil c apa ák ó
akcsakegyhibájavan
csutora i
é e a é pn
kefalónia
elöl lynch
zizi a dáa
ete ojtozi
télapó n r
lépesméz
sikál üzér

MAI GYEREK

– Hiába mondom a tanító néninek, hogy szükségem lenne sikerélményre is...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Öregem, ilyen lábakat érdemes kivilágítani!

– Részeges disznó, már megint a zöldségboltban voltál?

– Halló, ide kéne még egy fél méter!

NEM MAGÁNÜGY

Megsúghatom, mi hoz engem
Az étlapon izgalomba:
Bombasikert arat nálam
Az ételek közt a gomba.

Tyúklevesek, rántott csirkék
Ne legyetek most megbántva,
Szeretem a gombalevest
És a gombafejet rántva.

Megmondom, mit nem szeretek,
Mikor érzek gomba-iszonyt,
Ha a gomba eladóját
A Kék fényben látom viszont.

h. f.

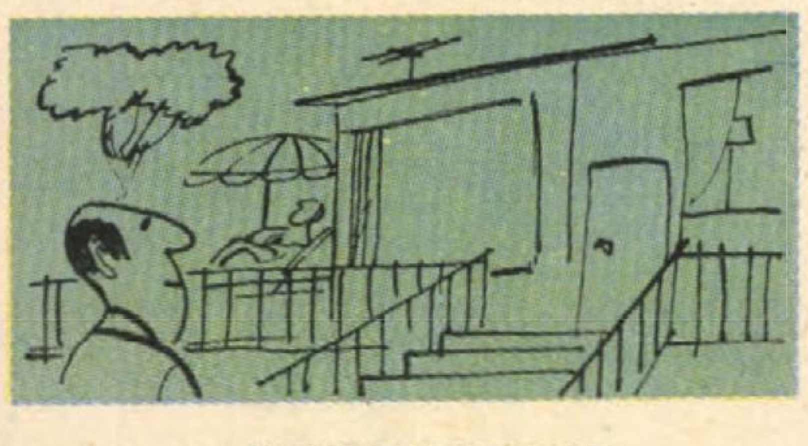
SZILÁNKOK

ÉJSZAKAI NYUGALOM

A bérházban működő zajos mulatóhely vezetője mindent megtett a lakók éjszakai nyugalmáért. Másfél kiló altatót osztott szét az arra érdemesek között.

VÁGY

— Egy kedves kis családi házra vágyom, amit méregdrágán kiadhatnék a nyaralóknak — mondta egy mohó albérlő.

SZERELMESEK

— Soha többé nem akarlak látni! Legfeljebb holnap délután fél ötkor a szokott helyen!

ELSZAKADT FILM

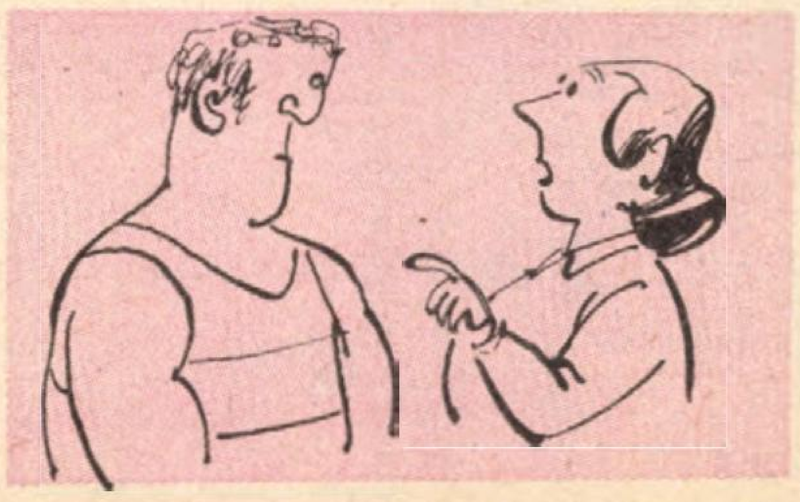
— Csak egy csókot szeretnék lehelni a homlokára! — könyörgött a férfi a bájos nőnek. Ekkor elszakadt a film. A gépésznek sietős dolga lehetett, mert a filmet ott folytatta, amikor a szerelmesek már a gyereküket viszik beiratni az általános iskolába.

OLIMPIA

— Én a norvég rádióban hallgattam az olimpia híreit. Egy szót sem tudok norvégül, így aztán cseppet sem idegeskedtem.

FIGYELMEZTETÉS

— Fiacskám, mielőtt ütnél, számolj magadban, szép lassan, húszig — tanácsolta az édesanyja. Így aztán egyetlen mérkőzést sem nyert, szegény ökölvívó.

MAGÁNY

— Az ember társaslény. Nekem is kéne valaki, akivel néha összeveszhetnék.

2000-BEN

Z.-nek remek főbérleti lakása van a Rottenbiller utcában, de a zord Szaturnuszon bújdosik gyerektartási kötelezettségei elől.

NEM ZENEI TALENTUM

Y-nak tökéletes hallása van. Ezért mindenről értesül, ami a szomszédban történik.

GYEREK

— El sem tudja képzelni, menynyire szeretnénk a férjemmel egy gyereket. De öt van!

Galambos Szilveszter

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelembe méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozunk.

Ludas Matyi

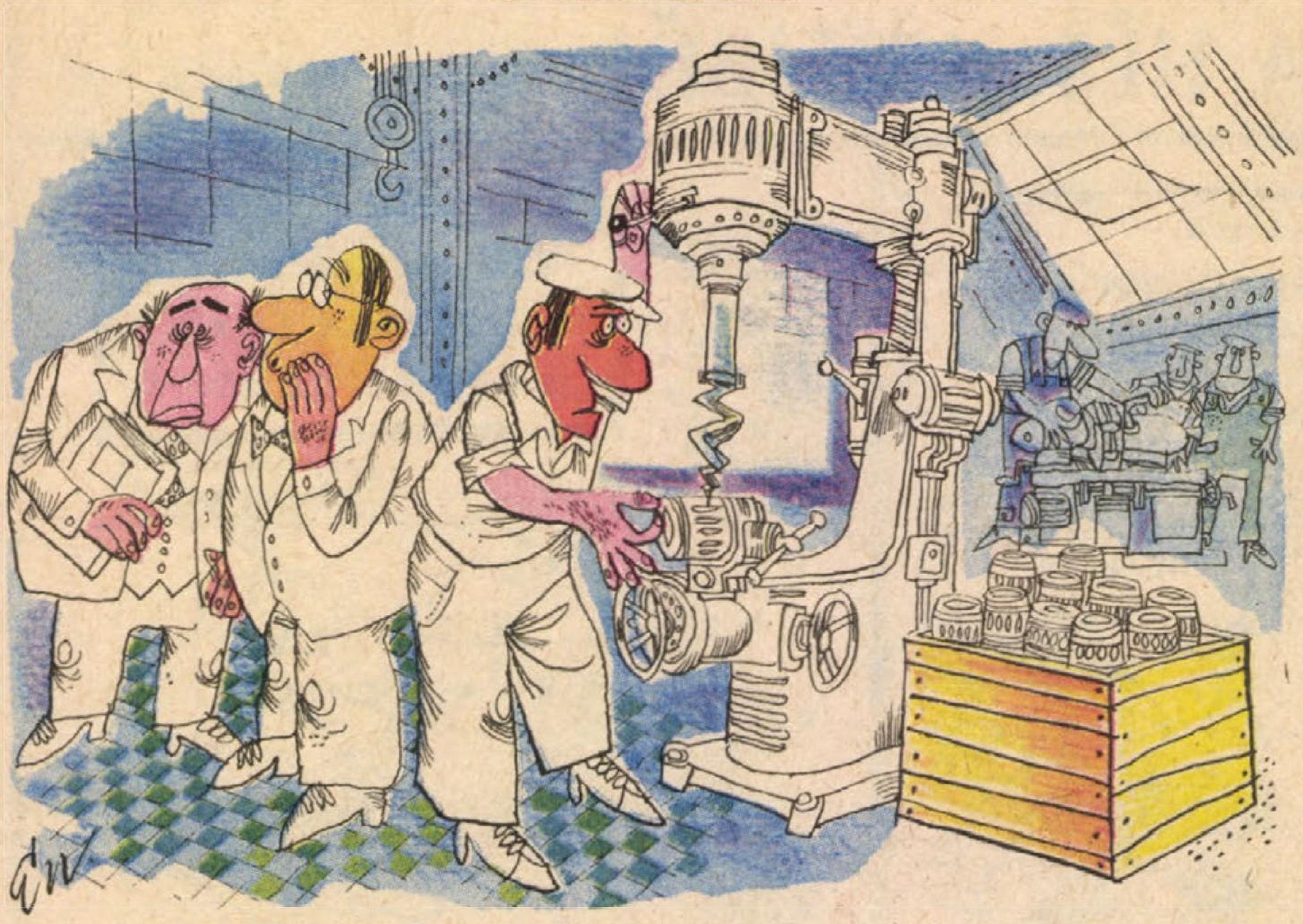
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában, 72.2337/2-37 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

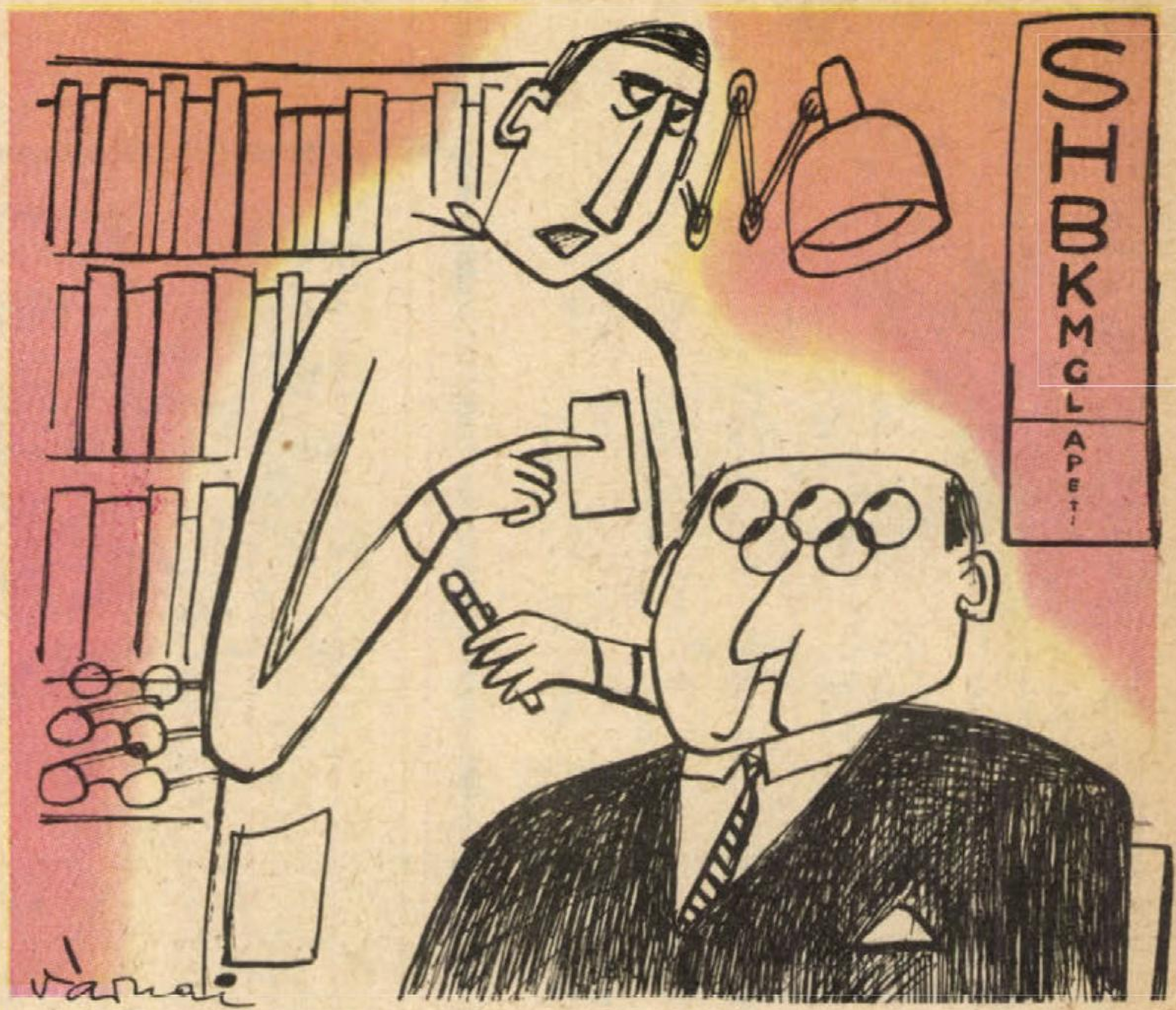
A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.

REMEK MEGOLDÁS

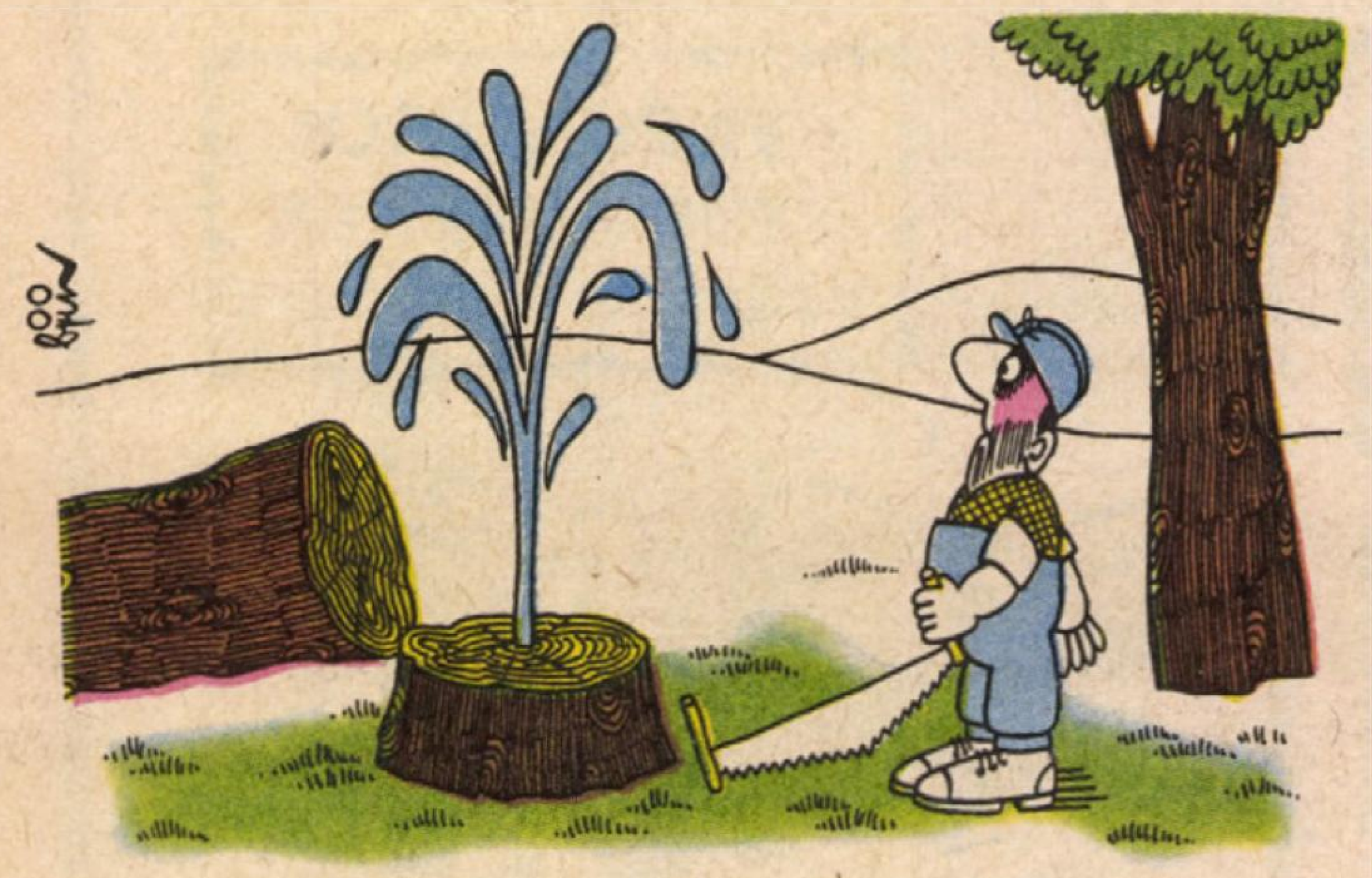
– Küldjük jutalomüdülésre, addig sem csinál selejtet...

SZEMORVOSNÁL

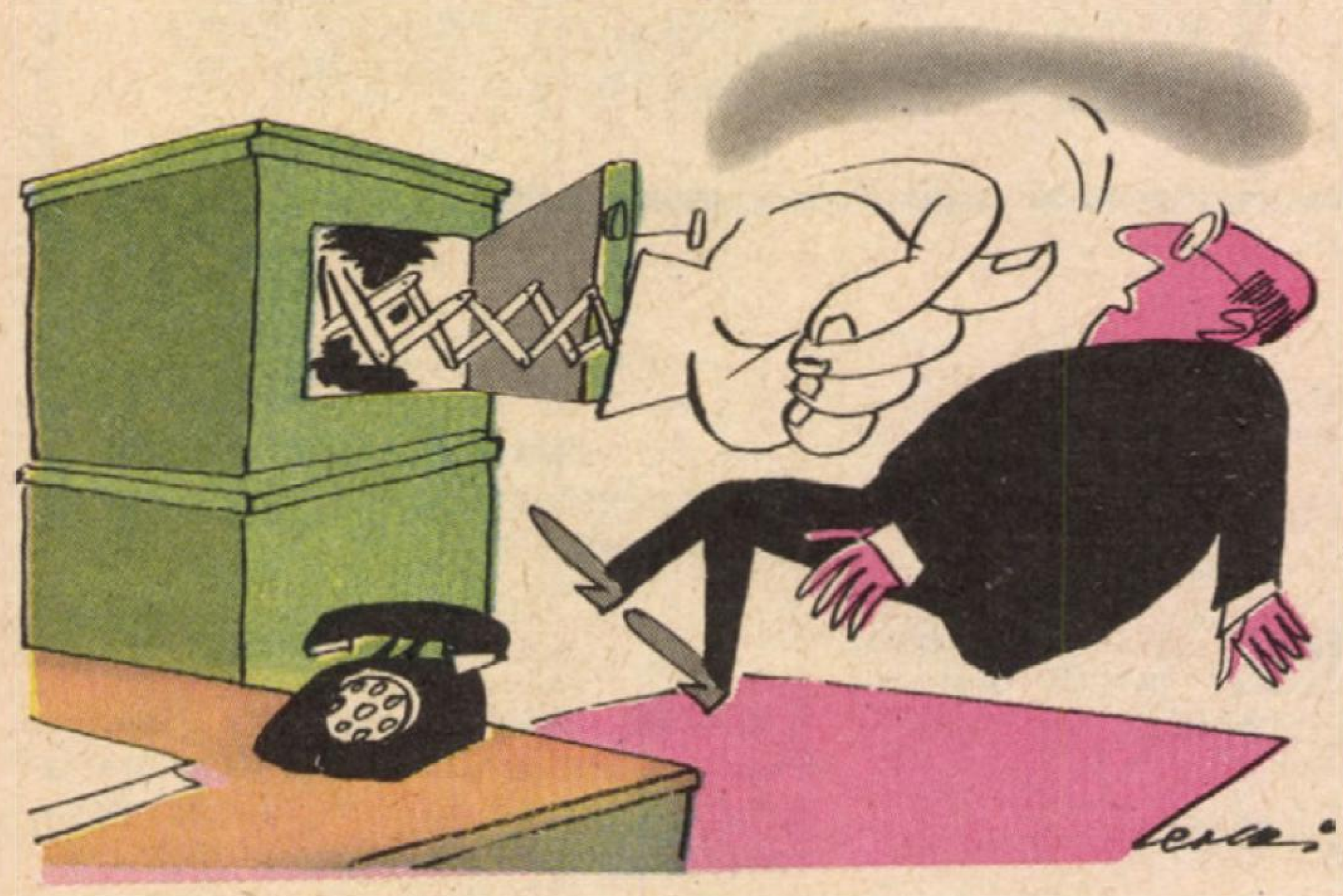

– Mondja, nem nézte maga túl sokszor az olimpiai tévéközvetítéseket?

MEGLEPETÉS

DEFICITES VÁLLALAT

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: „Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új."

— Van nekem egy nagy lelki bánatom, Lujzikám...
— Bizd az időre, Lilikém, az idő a legjobb orvos!
— Igen, igen, de ez olyan baj, amit az idő sem tud meggyógyítani...
— Hát mi a bajod?
— Öregszem.

— Mit szólnál Manci, ha karácsonyra megtartanánk az esküvőt?
— Ugyan, Béla, csak nem fogom elrontani az ünnepeket?

Szeplőczi kartárs a vállalati mulatságon karonfogja a büfében darvadozó Durcsák Jenőt:
— Jöjjön fiatalember, bemutatom a kislányomnak!
— Ne fáradjon velem, Szeplőczi kartárs... Mi már szakítottunk.

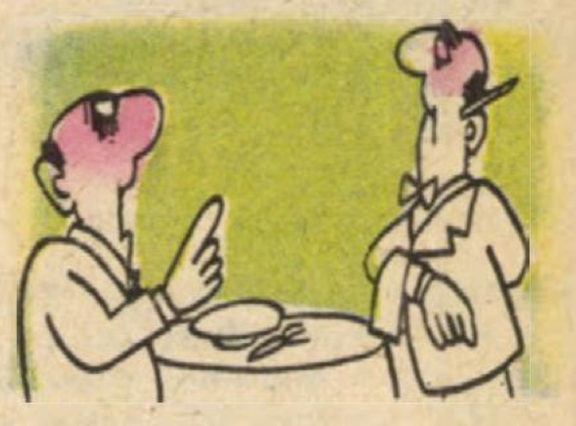

Ágika csodálkozva kérdi az új lovagját:
— Honnan veszi maga, hogy én menyasszony vagyok?
— Honnan? Hát nem maga mondta éppen tegnap?

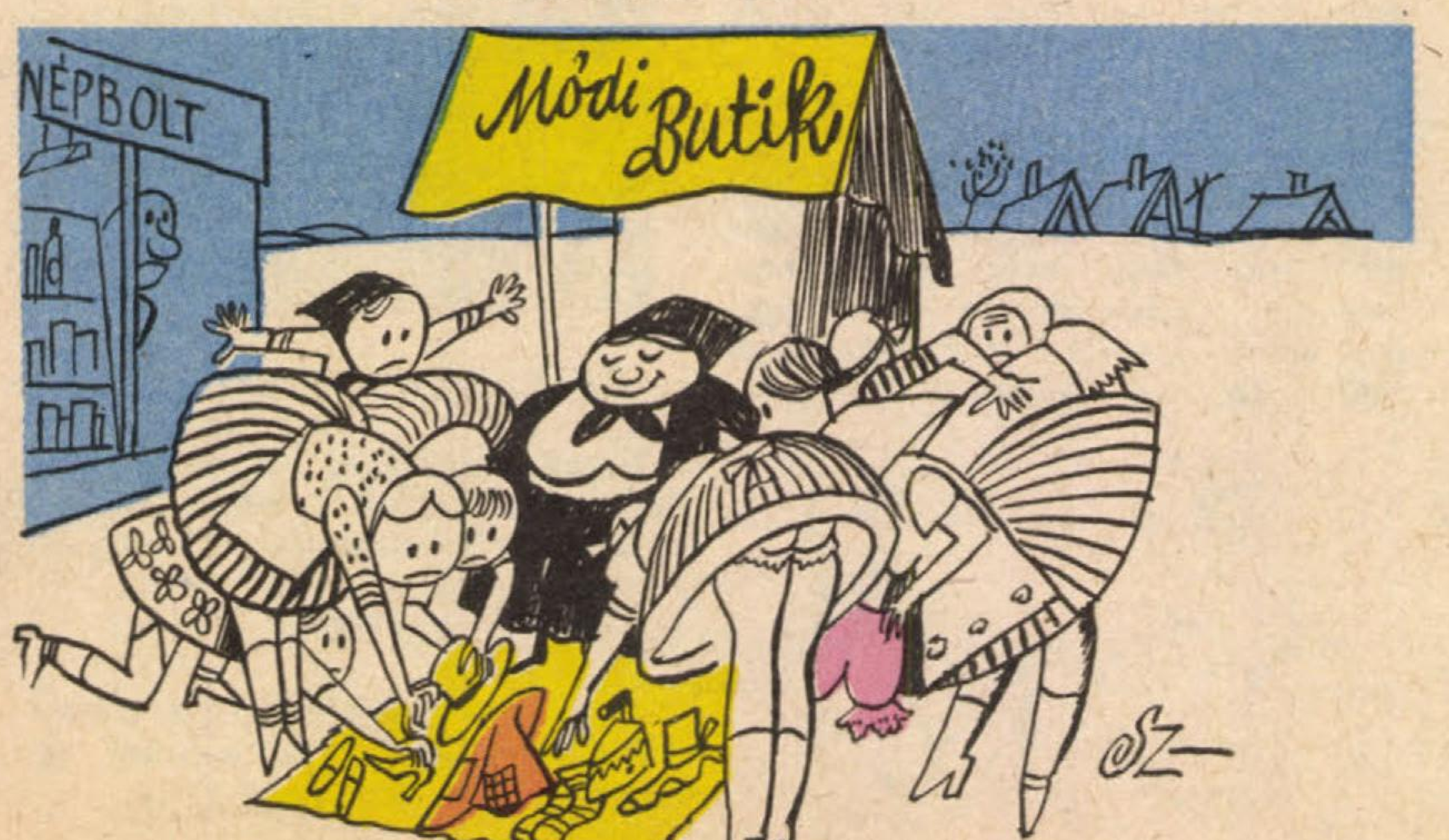
Ágika ajkbiggyesztve legyint:
— Hja, az tegnap volt...

Egy ismerős vendég láttán az egyik pincér visszatartja a társát:
— Várj csak, ezt a férfit én fogom kiszolgálni! Figyelj csak ide!
S azzal a vendég asztala elé áll:
— Na te szamár, ma mit akarsz falni?
Az meglepetve néz, majd azt mondja:
— Téved barátom. Az ikrem a süket, nem én.

TUDJA MI A MÓDI

OLIMPIA UTÁN

